

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

[1990 சனவரி 24]

ரூ. 2,000 செலவாகியிருக்கிறது. தண்ணீர் மற்றும் முட்டு வழிச் செலவு எல்லாமாக ஏக்கருக்கு ரூ. 4,000 சராசரியாக செலவாகியிருக்கிறது. பெருவாரியான நிலத்தில் இந்த ஆண்டு சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. எனவே இத்தகைய பாதிப்புக்கு உள்ளான விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக அவர்களின் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயிகள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து அவர்களுக்கு அரசு நிவாரணம் அளிக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் நெல் அல்லது பருத்தி அல்லது கரும்பு என்று ஒவ்வொரு பயிராக ஒவ்வொரு காலத்திலும் பயிர் செய்கிறார்கள். சில நேரங்களிலே பூச்சிகளாலும் பயிர் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மழை இல்லாமலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சில நேரங்களில் திடீரென்று விலை குறைவதாலும் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்செல்லாம் நாம் நிவாரணம் அளிப்பது என்ற ஒரு நடைமுறையை மேற்கொண்டால் அதற்கு எல்லையே இருக்காது. ஆனால் இந்தப் பருத்தி சாகுபடியைப் பொறுத்தவரையில் இது காய்ப்புழுவினால் ஏற்பட்டது. எனவே இந்த பெரும் பாதிப்பைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி எப்படிப்பட்ட நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் — விவாதம் — தொடர்ச்சி.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர திட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக மிகவும் நன்றி.

ஆளுநர் உரையானது ஆளும் கட்சியினுடைய வருங்கால திட்டங்களைச் சொல்வதாகும். இந்த அரசாங்கத்திடம் அதற்காக என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் சரியான முறையில் இங்கே உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இந்த ஆட்சி வந்து 1 வருஷ காலமாகிறது. இங்கே கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சி நடந்து வந்த போதிலும் மத்தியிலே தேசிய முன்னணியின் ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட உடனே பண்டங்களின் விலை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைய ஆரம்பித்திருக்கிறது. அதே மாதிரி ஷேர் மார்க்கெட் விலையும் கூட குறைந்திருக்கிறது.

1990 சனவரி 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

இங்கே ஆளுநர் உரையிலே மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமானவை என்னவென்றால் அரிசி விலையை மத்திய அரசு கூட்டினாலும் — உயர்த்தி அறிவித்தாலும் — எங்களுடைய அரசு அதற்கான விலையை ஏற்றவில்லை. அதேமாதிரி ரேஷன் கடைகளில் இலவச அரிசிக்கு ஏற்கெனவே 300 ரூபாய் வரம்பாக இருந்தது.

9.45 மணி

இந்த 300 ரூபாய் என்று இருந்தபொழுது மக்களுக்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள், இத்தனை ரூபாய் வருமானம் இருந்தால்தான் இன்னின்ன பொருள்கள் அதிகம் இன்னின்ன பொருள்கள் கம்மி என்ற ஒரு கட்டுத் திட்டம் எப்பொழுதோ ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது அல்ல. டவுனிலே இருப்பவர்களுக்கு இத்தனை கிலோ சர்க்கரை, கிராமத்திலே இருப்பவர்களுக்கு இத்தனை கிலோ சர்க்கரை என்று பிரச்சினை. வருமானத்திலே கூட வித்தியாசம். இம்மாதிரி ஆயிரம் சமாச்சாரங்கள். இப்படி ஒரு கட்டுத்திட்டம் இருந்ததாலே ஏழைகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் வருமானம் குறைவாக இருந்தாலும் கூட வருமானத்தை அதிகமாகப் போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த நிலையிலே இந்த 300 ரூபாய் என்கிறபொழுது நாம் இந்த ஒரு வருஷ காலத்திலே கொடுத்த ஃப்ரீ ரைஸ் — இந்தத் திட்டங்களைல்லாம் சரியான முறையில் ஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்; முடியவில்லை. அவர்களுடைய மனது படியே — எப்பொழுதும் ஏழை ஜனங்களிடம் சென்று காட்டு பதிவு செய்யும் பொழுது என்ன கொடுக்கிறார்களோ அந்தத் திட்டத்தின்படி அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை.

இப்பொழுது அதையெல்லாம் கவனிக்க முதலமைச்சரவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துவிட்டார்கள்; கவலையே இல்லை. இந்தக் காலத்திலே விலைவாசி ஏறி இருக்கும் போது சாமானிய ஒரு பியூன் கூட கிட்டத்தட்ட 1,500 ரூபாய் வருமானம் வாங்குகிறான். ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்தால் எல்லோரும் பயனடைய முடியுமா என்று பார்க்கின்ற பொழுது ஓரளவுக்குப் பயன் அடைவார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இந்தமாதிரி ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் ஜனங்கள் வெகுபேர் மத்திய தர வகுப்பிலேயே இருந்து, வியாபாரிகளிலேயிருந்து காட்டுகளைக் கூட அடகு வாங்கி விடுகிறான். போக்கியம் வாங்கி விடுகிறான். அப்படியெல்லாம் நடக்கிறது. ஏனென்றால் கடந்த 13 வருஷ ஆட்சியிலே ரேஷன் கடைகளிலே இருந்த சிப்பந்திகளுடைய போக்கு சரியான முறையிலே இல்லை. அதைக் கவனிப்பவர்கள் யாருமே இல்லை. இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த நிலையிலே இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம். 1,000 ரூபாய் என்று ஆக்கி இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் கூட 1,500 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கலாம். ஏனென்றால் சாதாரண கிளார்க் கூட 1,500 ரூபாய் 2,000 ரூபாய் வாங்குகிறான். ஆகையினாலே ஏழை ஜனங்களுக்கு அந்த வருமானத்தை நாம் கட்டுதிட்டமாக நிர்ணயிக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் 1,000 ரூபாய் என்று வைத்ததற்காக ரொம்ப சந்தோஷம், வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவேரிப் பிரச்சினைப் பற்றி, வ்வசாயத் தைப்பற்றி நல்ல குறிப்பு இருக்கிறது. இந்த அறிச்சுகையிலே ரக்தாட்சி வருஷம், 24--ஆம் வருஷத்து வெள்ளத்தைப் பார்த்து, இந்தக் காவேரி ஒப்பந்தம் 1924, ரக்தாட்சி வருஷம் வெகு பேர் பிறந்திருக்க மாட்டார்கள். இது என்ன என்றே தெரியாது. அப்பொழுது தான் வெள்ளம் ; 18 நாள் வெள்ளம் - ஸ்ரீரங்கமே மூழ்கியே கிடந்தது எனக்குத் தெரியும். விவரம் தெரியும் அப்பொழுது அந்த ஸ்ரீரங்கம் ஜலண்டே மூடிக்கிடந்த நேரத்தில், அதேமாதிரி மழை பெய்யும். அதே மாதிரி ஜலம் வரும் என்று எண்ணி அந்த ஒப்பந்தத்தைக் கூட வேகமாகப் போட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது இரண்டு நாட்களாக என்ன பிரச்சனை இந்த ஆளுநர் உரையிலே? காவேரிப் பிரச்சனையிலே, 1974 ஆம் வருஷத்திலே கலைஞர் அவர்கள் சரியான முறையிலே நடந்து கொள்ளவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நான் அப்பொழுது கவுன்சிலிலே இருந்தேன். இரண்டு கால்களாலேதான் நடந்தார்கள். எல்லாக் கட்சிகளிலேயும் இருந்தவர்களும் காலிலேதான் நடந்தார்கள். யாரும் சையிலே நடக்கவில்லை' சரியான முறையிலே நடந்தது. வசூல் செய்தது, கோர்ட்டுக்குப் போனது என்று சொல்கிறார்கள் அதிலே கூட கலைஞர் அவர்கள் ஒரு பதிலைச் சொல்வதற்கு விட்டுவிட்டார்கள். யார் வசூல் செய்தார்கள். யார் செலவு செய்தார்கள். யார் சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய வழக்கை வாபஸ் பண்ணினார்கள் என்று சரியான முறையில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அந்த விளக்கம் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆகையினாலே காவேரிப் பிரச்சனைப் பற்றி தீர்மானிக்கப்போனால் தீர்மானிக்கின்ற வழியாகத் தெரியவில்லை நாம் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அவர்கள் நடுவர் தீர்ப்புக்கு எங்கே வழி இருக்கிறது. இனிமேல் பிரயோசனம் இல்லை என்கிறார்கள். Bond என்கிறார்கள். Bond எழுதினால்தான் முன்று வருஷம் அதுகூட இப்பொழுது பயன் இல்லை. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? பேச்சு, டைமே காலாவதியாகி விட்டது என்கிறார்கள். என்ன காலாவதியாகி விட்டது என்று தெரியவில்லை. நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம் அவன் காலாவதியாகிவிட்டது என்று சொல்கிறான். இந்தப் பிரச்சினைத் தீர்வதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி வேண்டாமா? சர்வ கட்சி கூட்டம் போட்டார்கள், கலைஞர் அவர்கள் அப்பொழுதெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னோம், எப்படியாவது நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட்டு, நம்முடைய பிரச்சினைகளையும் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையும் ஒருங்கே வைத்து, நமக்குள்ள பங்கை வாங்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், என்று.

1990 சனவரி 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

அதே மாதிரி, இந்த ஆளுநர் உரையிலே தெலுங்கு கங்கைத் திட்டம் - நம்முடைய மெட்ரோ. இதற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு அந்தக் காலத்திலே வெகு பணத்தைக் கொடுத்தோம். முந்தா நாள் பேப்பரிலே பார்த்தோம். சென்னா ரெட்டியார் காங்கிரசிலே என்ன சொல்கிறார்? ஜனதா ஆட்சி இருந்தபொழுது காவேரித் தண்ணீரை இவர்கள் விடவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகு, நேராகக் கொண்டு வந்து நமக்குப் பாசனத்திற்கு மண் வெட்டியை எடுத்துத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்களா? இல்லை அவர்கள் இருந்தால் கேட்கலாம் என்றால் அவர்கள் கூட வெளியேறி விட்டார்கள். சுமமா சொல்லுவார்கள், ஜனதா ஆட்சி விடவில்லை, அதனால் போய் விட்டது என்று இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நபர்களெல்லாம் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக வந்து விட்டதால், காங்கிரஸ் கட்சி வந்து விட்டது' என்ன காவேரித் தண்ணீரை நேராகக் கொண்டு வந்து தஞ்சாவூருக்கும், காரைக்காலுக்கும், திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் விடவா விடுகிறார்கள். அது ஒன்றையும் காணோம்.

அதேமாதிரி தெலுங்கு கங்கைத் திட்டம் போட்டார்கள். எம்.ஜி.ஆர். இருந்தபொழுது போட்டார்கள். நல்ல திட்டம். திட்டம் எதைப் போட்டாலும் ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது சரியாக வர வேண்டும். சென்னா ரெட்டியார் நேற்று பேசியிருக்கிறார்கள். என்ன தெரியுமா? சர்ப்ளஸ் வாட்டர் இருந்தால் நாங்கள் விடுவதாகத் திட்டம் போட்டோம் என்று. என்.டி.ஆர். இருந்தபொழுது சர்ப்ளஸ் வாட்டர் இருந்ததாம், இப்பொழுது சென்னா ரெட்டியார் வந்த பிறகு சர்ப்ளஸ் வாட்டர் எங்கே போயிற்று என்று தெரியவில்லை. சூரியன் அப்படியே உறிஞ்சி விட்டதா? வேறு எங்கேயாவது சமுத்திரத்திலே போய் விழுகிறதா? அல்லது மழையே பெய்யவில்லையா? இதற்கெல்லாம் விளக்கம் சொல்ல வில்லை. சர்ப்ளஸ் வாட்டர் இல்லை, விடுவது சந்தேகம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு அப்படியே போய்விட்டது. இனிமேல் இங்கே கிடைக்கிற, எங்கள் ஹாஸ்டலிலே கிடைக்கிற கொஞ்சநஞ்ச தண்ணீரும் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று வருந்துகின்ற நிலையிலே இருக்கிறது. அதையும் நம் முதல்வர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், வெகு பணத்தைச் செலவழித்து விட்டோம். ரூ. 60 கோடி கொடு, ரூ. 70 கோடி கொடு. ரூ. 100 கோடி கொடு என்று சொல்லி நம்முடைய பணத்தையெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு. இந்தத் திட்டத்தை இப்பொழுது சந்தேகத்திலே கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பீர்கள். இந்து பத்திரிகையிலே முந்தா நாள் பேப்பரிலே முதலிலே அதை ஹெட்டிங்—கொட்டை எழுத்திலே போட்டு விட்டான், ஏனென்றால் கட்சியைப் பற்றி சொல்ல வரவில்லை. நம்முடைய கட்சியை எம்.ஜி.ஆர். இருந்தபோது குற்றம் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். இப்போது இவர் பெரிய நாமத்தை வைத்து விட்டார். நாமத்தை நாம்தான் ஸ்ரீரங்கம் கோவிலிருந்து வாங்கி வர வேண்டும் போலிருக்கிறது. யாருக்கு வைப்பது, எப்படி போடுவது என்று தெரியவில்லை.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 சனவரி 24]

(9-50 மணி)

மற்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு ஐந்து நிமிடங்கள்தான் தலைவர் கொடுத்திருக்கிறார். கிராம நிர்வாகம் என்பது ரெவினயூவைச் சேர்ந்தது. சென்ற ஆட்சியில் ஒரு காரியத்தைச் செய்தார்கள். பழைய கிராம நிர்வாகம் என்பது 'ஈஸ்ட் இந்தியா' காலத்தில் ஏற்பட்ட நிர்வாகம். அதிலே ஒரு குறையும் இல்லை. அவரவர்கள் சொந்த வீடு வைத்துக்கொண்டு, வாடகை இல்லாமல், எழுதுகிற பேனாவிருந்து சகல ஸ்டேஷனரிகளையும் அவர்களே வாங்கிக் கொண்டு, பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு பணம் போதுமானதாக இல்லையென்றால் அவரவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்து போட்டும் கிராம அதிகாரிகள் சரியான முறையில் கிராம நிர்வாகத்தை ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் அல்ல. நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பெரிய மனிதர்களாக இருந்தால் தங்கள் கையிலிருந்தே செலவு பண்ணுவார்கள். அந்த கிராம முன்சீப் போன்றவர்கள்.

அந்தக் காலத்தில் கணக்குப் பிள்ளைகள் என்றால் இரண்டு கைகளாலும் எழுதுவார்கள். கிராமத்திலே நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. இவர் சாகுபடி பண்ணினார், இவர் பண்ணவில்லை என்ற விவரங்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள். அதே மாதிரி ஆபீசர் ரூபாய் பத்திரம் என்றாலும் அவர்களே எழுதுவார்கள் அப்படிப்பட்ட கிராம நிர்வாகத்தை ஒரே நாளில் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு அர்த்த இராத்திரியில் 12 மணிக்கு போலீசை வைத்துக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அவர்களிடமிருந்து தாக்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். எதையும் செய்ய வேண்டியது தான், அவர்களுக்கு அப்படி ஆர்வம் இருந்தது. ஏதோ சங்கடம் அவர்களுடைய கட்கியிலே அவர்களுக்கு, அதனால் பண்ணி இருக்கலாம். எனக்குச் சங்கடம் இருப்பதைத்தான். நான் சொல்வேன். எல்லோரும் போய்விட்டார்கள் என்றாலும் போனதைப்பற்றி கவலைப் படவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு பஸ்கம்பெனியிலே ஒரு கண்டக்டரை எடுத்துவிட்டாலும் அவருக்கு என்ன தீர்வு கண்டீர்கள், அந்தத் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டீர்களா என்று கேட்கிறோம். எந்த நிர்வாகம் என்றாலும் அதிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி கொடுக்கிறோம் அவர்களுக்காக கேட்கிற தொழிற்சங்கங்கள் வளர்ந்திருக்கிற இந்தக் காலத்தில், இப்படி நடந்ததால் ஒன்றுமில்லாமல் அந்தக் கிராம நிர்வாகத்திற்குப் பயன் இல்லாமல் போனது. பி.ஏ. பாஸ் பண்ணினால் அவன் அதை எட்டு வருஷத்திலே பாஸ் பண்ணினாலும் அவர்களுக்கு 100 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று அறிவித்து இருக்கிறோம். வேலை இல்லை என்றால் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள்

1990 சனவரி 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

பரம்பரையாக பேரன் பிள்ளை, காலத்திலிருந்து வேலை பார்த்து வருபவர்கள். அவர்கள் வேலையை விட்டுப் போனதைப் பற்றிக்கூட கவலைப் படவில்லை நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். கொடுக்கவில்லை என்பது வேறு. அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 100 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று இருந்தால் விட்டு விடலாம். ஆனால் சாமானியமாக ஏழை கணக்குப்பிள்ளைகள் ஏழை முன்சீப்புகள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எந்த நிவாரணமும் இல்லாமல் பதவிக்கு செக்யூரிட்டி இல்லாமல், ஷூரிட்டி இல்லாமல் வேலையைப் பறித்துக் கொண்டு இப்போது 10, 12 வருடங்கள் ஆகின்றன. அவர்கள் குடும்பங்கள் என்ன ஆகும்? அவர்களில் அதிகமான பேர்கள் செத்துப் போய் விட்டார்கள். உதவி வரும் வரும் என்று, நினைத்து. நினைத்து அவர்கள் செத்துப் போய்விட்டார்கள். சென்ற பட்ஜெட்டிலேகூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது நிவாரணம் பண்ணவேண்டுமென்று அறிவித்தார்கள். குடும்பங்களில் யாராவது படித்து இருந்தால் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று செய்தார்கள். எனவே அந்தக் கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நல்லபடியாக பயன் அளிக்கும் படியாக ஏதாவது அறிவிப்பைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

அடுத்து, நகராட்சிகளைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. அவற்றிற்கு வருமானமே இல்லை. 92 நகராட்சிகளில் 85 நகராட்சிகளுக்கு வருமானமே இல்லை. அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் சேர்மன் இருக்கிறார், கமிஷனர் இருக்கிறார். என்ன பண்ண முடியும்? பணம் இருந்தால்தான் ஏதாவது செய்யலாம். ரோடு போடுவதற்கு ஜல்வி 40 ரூபாய்க்கு விற்பது முன்னால்; இப்போது 900 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. மணல் 20 ரூபாய்க்கு விற்பது முன்னால்; இப்போது 210 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் என்ன பண்ணுவார்கள்? ரோடு போட முடியவில்லை. தண்ணீர் வழங்க முடியவில்லை. இப்படிப் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வழி பண்ண வேண்டுமே என்றால் 1,000 ரூபாய் வாடகை வாங்கினால் 200 ரூபாய் கூட வரி போடமுடியவில்லை அந்த நிலையும் அப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நகராட்சி வருமானத்திற்கு ஏதாவது வழி சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இல்லையென்றால் ஆட்சியீது தான் குற்றம் வரும். எதைச் சொன்னாலும் இன்றைக்கு ஆட்சிதான். மழைபெய்தால் வெள்ளம் வருகிறது என்று ஆட்சியைத்தான் சொல்கிறான். வெயில் அடித்தால் வறட்சி என்று ஆட்சியைத்தான் சொல்கிறான். ஆகவே இதற்கெல்லாம் நிவாரணம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஓய். வெங்டேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 சனவரி 24]

அடுத்து ஈரோடு தாலுக்காவில் எனக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. கலைஞர் அவர்கள் லோயர் பவானியில் என்ன பண்ணி இருக்கிறார் என்றால் லேண்ட் ரெவின்யூ - தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்திருக்கிறார். அதைப் பேரல் பல வாய்க்கால்களுக்கு காளிங்கராயன், மேட்டூர் இடதுகரை வாய்க்கால், வலதுகரை வாய்க்கால், கோபிசெட்டிப்பாளையம் வாய்க்கால் ஆகியவற்றிற்கு கெல்லாம் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்றால் மஞ்சள் போடும் போது தண்ணீரை மாட்டிலே இறைத்தால் தீர்வை கிடையாது. இந்த 1989-90-ல் யாராவது மாடுகளைக் கட்டி இறைப்பார்களா? எல்லாம் பம்பு செட்டுகள்தான். 3 ஹார்ஸ் பவர் பம்பு செட் வைத்து இறைத்தாலும் அதே தண்ணீர்தான் மாடுகளைக் கட்டி இறைத்தாலும் அதே தண்ணீர்தான் பாய்கிறது. அளவில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இருக்காது. ஆனால் அதற்கு 200 மடங்கு கூட போடுகிறார்கள். அதுபோல் போடவேண்டாம் அப்படி போட்டிருந்தால் அதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த கவர்னர் உரையில் ஜனங்களுக்கு நல்லபடியாக பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிற இந்த ஆட்சிக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(9.55 மணி)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கருத்துக்களைப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிந்த பிறகு கூட்டப்படுகின்ற இந்தச் சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்தில் அரசின் கொள்கைக் குறிப்புகளை ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத் தேர்தலும், சட்டமன்றத் தேர்தலும் ஒரே நேரத்தில் நடைபெற்றால், அதற்குப் பெயர்தான் general election.

மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டம் 14-வது பிரிவின்படி பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு ஓர் அறிவிக்கையை தேர்தல் கமிஷன் வெளியிடுவது உண்டு. 15-வது பிரிவின்படி சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு ஒரு நோட்டீபிகேசன் வெளியிடுவது உண்டு. இரண்டும், 1971-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு ஒரே நேரத்திலே வெளியிடப்பட்டு பொதுத் தேர்தல்களாகக் கருதப்பட்டு மக்களின் எண்ணங்களை இந்தியா முழுவதும் ஒரே நேரத்தில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை இந்திய மக்கள் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் சமீபகாலங்களாக தங்களுடைய வசதிக்காக இரண்டு அறிவிப்புகளை வெவ்வேறாக வெளியிட்டு, நாட்டு மக்களைக் குழப்பி, வாக்காளர்களைக் குழப்பி, அரசாங்கப் பணத்தை விரயமாக்கி, பொதுமக்களுடைய பணத்தை விரயமாக்கி, கட்சிகளுக்கும் தொல்லைக் கொடுத்து, இங்கே சட்டமன்ற விவரத்திலே அது இடம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு கட்டாயம் உருவாகியிருக்கிறது.

1990 சனவரி 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

பாராளுமன்றத் தேர்தல், ஒரு கொள்கைக்காக ஒரு ஆட்சிக்காக மத்தியில் நிலைநிறுத்துவதற்காக நடத்தப்படுகிறது. சட்டமன்றத் தேர்தல் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்காக மாநில மக்களின் பாதுகாப்பிற்காக நடத்தப்படுகிறது. சில நேரங்களில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் முதலில் வருகிறது. சில நேரங்களில் சட்டமன்றத் தேர்தல் முதலில் வருகிறது. அதில் வெற்றிபெற்று விட்டார்கள், நீங்கள் அப்படியே இருக்கலாம் என்று சொல்வது உண்டு. இதில் தோல்வி அடைந்துவிட்டார்கள், நீங்கள் ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரமும் இருக்கிறது. நான் ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். ஒருவர் பட்டப் படிப்புப் படிக்கும்போது, பி.ஏ. பட்டப் பரீட்சை எழுதுகிறான், தேர்வில் தேறுகிறான், பிறகு இரண்டு ஆண்டுக்காலம் கல்லூரியில் படித்து எம்.ஏ. பட்டத் தேர்வு எழுதுகிறான். அதிலே சில நேரங்களில் தவறி விடுவது உண்டு. நான் தவறவில்லை. நாஞ்சிலார் அவர்களும் தவறவில்லை. ஆனால் எம்.ஏ. பட்டத்தில் தவறி விட்டாய், பி.ஏ. பட்டத்தைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எந்தப் பல்கலைக் கழகமும் கேட்பது கிடையாது. அந்த சிலபஸ் வேறு, வாத்தியார் வேறு கல்லூரியே சில நேரங்களில் வேறாக இருக்கலாம்.

அதைப்போலத்தான் ஒரு கொள்கைக்கு ஏற்ப நம்முடைய நாட்டில் தேர்தல் முறையாக நடத்தப்படுகிறது. இந்திய ராணுவம், இந்தியப் பொருளாதாரம், இந்தியப் பாதுகாப்பு, இந்திய மக்களின் நலனை குறித்து, இந்தியப் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. சட்டமன்றத்திலும், பல்வேறு கொள்கை அறிவிப்புகளை கட்சிகள் அறிவித்துக்கொண்டு தேர்தலில் ஈடுபடுகின்றன. ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இங்கே முதலமைச்சராக வந்தபிறகு, 6 மாத காலத்திற்குள்ளே நான் எல்லா வாக்குறுதிகளையும் நிறைவேற்றிவிட்டேன் என்று சொன்னார்கள். இங்கே நான் ஒன்றை சொல்லியாகவேண்டும். சில நேரங்களிலே வேலை முடிந்துவிட்டால், போங்கள் என்று சொல்வார்கள். அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. அவர்கள் செய்த தவறு அதுதான். நான் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிவிட்டேன் என்று சொன்னால், நீங்கள்தான் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி விட்டீர்களே ஏன் ராஜினாமா செய்யக்கூடாது என்று கேட்பார்கள். (குறுக்கீடு). 75-ஐச் சொல்லக்கூடாது. ஏன் என்றால் நான் மக்களைக் குறைத்துச் சொல்வதாக எண்ணாதீர்கள். மக்களுடைய பாங்கும், அரசியல்வாதிகளுடைய பாங்கும் இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. மக்கள் இன்றைக்கு அரசியல் ரீதியாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை இந்த 5 ஆண்டுக்காலத்தில், நாங்கள் சொன்னதை எல்லாம் செய்வோம் என்று சொன்னால், அவர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பெரறுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொன்ன காரணத்தால்தான் இந்தப் பேச்சே இன்றைக்கு எழுந்து இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாகவேண்டும்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 சனவரி 24]

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தேர்தல் முறையைப் பார்க்கும் போது, இந்த 2 தேர்தல்களிலும் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரம் சீரழிக்கப்படுகிறது. சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு நம்முடைய மாநில அரசு செலவு 9 கோடி ரூபாய்.

(10.00 மணி)

பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு இந்திய நாட்டின் செலவு ரூ. 200 கோடி. அதாவது ஒரு தொகுதிக்கு சுமார் ரூ. 40 இலட்சம் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகிறது. ரூ. 40 இலட்சத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் செல்லக்கூடியவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எப்படி பணியாற்ற வேண்டும், இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதை யாரும் இதுவரையில் சொன்னதே கிடையாது. மக்களின் வரிப்பணம் இப்படிப் பாழடிக்கப்படும் போதுதான் ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், இன்னும் ரூ. 9 கோடி மக்களுக்கு அதிகமாகத் தலையில் போய் விழப் போகிறது. மத்தியிலே ஒருவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வார்களேயானால், இன்னும் ரூ. 200 கோடி இந்திய நாட்டு மக்களின் தலையில் விழத்தான் செய்யும் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இந்தத் தேர்தல் முறையில் இப்படி மாறி மாறி நீங்கள் இருப்பதைப் பார்த்து, பல பேர் நாம் ஏன் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணும்போது, அதற்காகத் தேர்தலை வைக்க முடியாது. ஒருவர் ஒரு இடத்திற்குப் போவதற்காகத் தேர்தல் கிடையாது. அவரவர்கள் வாய்ப்பு வரும் வரை அவர்களை மக்கள் நம்பும் வரை காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நான் அங்கே வர வேண்டும். அதனால் நீங்கள் ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று சொல்வார்களேயானால், சுயநல வாதிகள், நாட்டு மக்கள் மீது அக்கறை இல்லாதவர்கள் என்று தான் நான் அவர்களை இங்கே வெளிப்படையாகச் சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள், இன்னும் சொல்லப்போனால் சில அரசியல் தலைவர்கள் மக்களைப் பற்றியே எண்ணிப்பார்ப்பது கிடையாது, ஏன் நாட்டைப் பற்றியே எண்ணிப்பார்ப்பது கிடையாது. இந்த அரசாங்கத்தாலே மக்களுக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டும், அதனால் நாம் ஒரு வாய்ப்பை பெறலாம் என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல். ஆகவே அப்பேற்பட்ட அரசியல் வாதிகளை அரசியல் கட்சிகளை, அரசியல் தலைவர்களை நாட்டு மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டுகின்றேன்.

நம்முடைய அரசாங்கக் கொள்கைக் குறிப்பில் மத்தியில் தேசிய முன்னணி அரசு பதவி ஏற்று இருப்பதையும் அதனுடைய கொள்கைகளையும் இங்கே ஆளுநர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை எதிர்பார்த்தேன். அரசியல் சட்டப் பிரிவு 356 எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசு, தேசிய முன்னணி அரசு ஆட்சிக்கு ஏறியவுடன் சொல்லியிருப்பார்களோ என்று நான் எண்ணிப்பார்த்தேன். இதுவரை சொல்லவில்லை

1990 சனவரி 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் இங்கே அரசாங்கக் கொள்கைக் குறிப்பில் வந்திருக்கும். ஆனால் 356 இருக்கும்வரை இந்தப் பேச்சு தொடர்ந்து இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். ராஜினாமா செய்யுங்கள், இல்லாவிட்டால் கலைப்போம் என்று, 356-ஐ யாரும் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும்வரை எதிர்ப்பார்கள். ஆளும் கட்சி யாக மத்தியிலே வந்தவர்கள் அந்த ஆயுதத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக வைத்துக்கொள்வார்கள். ஆகவேதான் இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், 356-ஐ அரசியல் சட்டப் பிரிவினிருந்து தூக்கி எறிவதற்கு நீங்கள் பிரதம அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று.

மாநில சுயாட்சி பற்றிய விவாதத்தைப் படித்தேன். ராஜ மன்னார் குழு முழு அறிக்கையையும் படித்துப் பார்த்தேன். அங்கே கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் இனிமேலாவது தமிழ் நாட்டில் அமல்படுத்தப்பட வேண்டாமா? அதற்கேற்ப அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டாமா? இதைத் திருத்துவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தேசிய முன்னணி பிரதமர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொள்கைக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டது ஒரு வெளிப் படையான அரசாங்கம் மக்களுக்கு வேண்டும், 'Freedom of Information' இது சம்பந்தமாகத்தான் நேற்றையதினம் நான் ஒரு கேள்வியை, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளுடைய பெயர்களை 'recommend' செய்யப்பட்டக்கூடிய பெயர்களை இங்கே அறிவிக்க முடியுமா என்று கேட்டேன். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை இங்கே சொல்ல இயலாது என்று சொன்னார்கள். 'Right to Information' அப்படியானால் 'Freedom of Information' என்றால் என்ன? நம்முடைய இந்திய இராணுவ இரகசியங்களையே இன்றைக்கு நாம் Right to Information என்று விவாதிக்கின்றோம். இலங்கைப் பிரச்சினையில் எத்தனை விவாதங்களை நாம் விவாதித்து இருக்கின்றோம். முதலமைச்சருக்கும் பிரதம அமைச்சருக்கும் இடையிலே பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரு நாட்டினுடைய பாதுகாப்பைக் கருதி கூட நாம் அதை வெளியிடத் தயங்காமல் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது 'Public Servant' என்று சொல்லப்படுபவர்கள் பெயர்களை இன்றைக்கு வெளியிடுவதில் தவறு கிடையாது. நம்முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஜனாதிபதிக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதனால் அவர் மீது யாரும் வழக்குத் தொடர முடியாது. கவர்னருக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது, அவர் மீது யாரும் வழக்கு தொடர முடியாது. அவர்கள் 'Public Servant' என்று இங்கே இதுவரைக்கும் யாரும், எங்கேயும் எந்த நீதிமன்றமும் உச்ச நீதிமன்றம் உட்பட தீர்ப்பு வழங்கவில்லை.

(10.05 மணி)

ஆனால் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி Public Servant என்று சென்னை உயர்நீதிமன்றமே தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1976-க்குப் பிறகு, தற்போது அது உச்சநீதிமன்றத்தின் நிலுவையிலே இருக்கிறது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 சனவரி 24]

ஏன் மாநில முதலமைச்சர்களே Public Servants என்று உச்ச நீதிமன்றமே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்கிலே தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. மாராட்டிய மாநில முதலமைச்சர் திரு. அப்துல் ரஹீம் வழக்கில் Public Servants என்று உச்ச நீதிமன்றமே தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அமைச்சர்களும் Public Servants-தான். 234 சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் இருக்கக் கூடிய இந்த அவையில், முதலமைச்சர் உட்பட 14 பேர் தவிர நாங்களெல்லாம் Public Servants இல்லை. உச்ச நீதிமன்றம் சொல்கிறது. காரணம் எங்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பு கிடையாது. அதனால்தான் இங்கு கடைசியாக இந்த உரையில் 1973-வது ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இந்தத் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. ஆகவே தனியாக ஒரு சட்டம் தேவை கிடையாது.

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் ஐ.பி.சி.யில் ஒரு குற்றத்தைப் பற்றி எழுதும்போது “whoever” என்றுதான் எழுதுகிறார்கள். “whoever” மாராக இருந்தாலும்—முதலமைச்சர், அமைச்சர் என்ற விதிவிலக்கு கிடையாது. ஆகவே Public Servant என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கம் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 21-ஐத் திருத்த மறுத்திருக்கிறது. ‘Definition of Public Servant Act’—Section 21 of I.P.C. and 161(d) of Indian Penal Code’ அதில் இவர்களையெல்லாம் சேர்த்து இருப்பார்களேயானால் இந்தியா முழுவதும் ஒரே மாதிரி யான சட்டத்தை எல்லோரும் பின்பற்றுவதற்கு எளிதாக இருக்கும். லோக்பாலும் வேண்டாம், லோகஆயுத்தும் வேண்டாம். “whoever” என்றால் எஜமானர்களுக்கா? மக்கள்தான் நம்முடைய எஜமானர்கள்.....

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1973 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு Public Men Act கொண்டுவருகிற நேரத்தில்..(குறுக்கீடு) 1973 ஆம் ஆண்டு முதல்வர் அவர்கள் Public Men Misconduct Act கொண்டுவந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் உயர் பதவியிலே இருப்பவர்கள் லஞ்ச லாவண்ய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானால் விசாரிப்பதற்காக, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதற்குக் கமிஷனராக உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. வெங்கடாரெட்டி அவர்களை நியமித்தார்கள். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சி கலைக்கப் பட்ட பிறகு, அந்தக் கமிஷன் இருந்த காலத்திலேயும், அந்தக் கமிஷனிலே அவற்றை எல்லாம் விசாரிக்காமல் தனியாக ஒரு கமிஷனைப் போட்டு விசாரணை நடத்தி வழக்கும் தொடரப் பட்டது. அந்த வழக்கிலேயே இந்த Criminal Misconduct Act இருக்கிற நேரத்தில் தனியாக வழக்கு தொடர முடியாது என்ற வாதமும் எழுப்பப்பட்டது. அந்த வாதம் எழுப்பப்பட்ட நேரத்திலேதான் அன்றைக்கு ஆண்டுக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், 1977 ஆம் ஆண்டிலே அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து அந்த வழக்கை வேண்டுமென்றே

1990 சனவரி 24]

[திரு. என். கணபதி]

நடத்துவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்திலே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர்கள் எல்லோரும் Public Servant என்று சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்லிய அடிப்படையே 1860 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (ஐ.பி.சி.) செக்ஷன் 21-ன் படிதான் இவர்கள் Public Servants என்று இருக்கிறது. எனவே தனியாக இதற்காக ஒரு தீர்ப்பு புதியதாக வந்துவிடவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கிற இந்த 21-ன் படிதான் இந்தத் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. அதைத்தான் நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : செக்ஷன் 21-இல் முதல் அமைச்சர் என்ற வார்த்தையே கிடையாது. 1860-ஆம் கிடையாது. 1976-க்குப் பிறகுதான் வந்தது. இந்தத் தீர்ப்பு வந்த பிறகும் கிடையாது. அந்த விளக்கத்தில் முனிசிபல் கவுன்சிலர்ஸ் உட்பட ஒரு விஸ்டையே, List of Public Servants என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்—அந்த விஸ்டியேயும் கிடையாது.

(10-10 மணி)

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, செக்ஷன் 21-ல் “in the service or pay roll of the Government” என்ற அந்த கிளாசில் சீப் மினிஸ்டர் மற்றவர்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 21-ல் சீப் மினிஸ்டர் என்ற வார்த்தை போடாமல் உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பில் தான் அதைச் சொல்விருக்கிறார்கள் “whoever is in the pay roll of the Government” they are public servants. எம்.எல்.ஏ. pay roll-ல் இல்லை. அதைத்தான் சொன்னேன். இன்றைக்குச் சட்டத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம். அதற்குத்தான் பேச வந்தேன். மக்களே இறுதி எஜமானர்கள். இதைச் சியல் கட்சிகள் எல்லாம் தேர்தல் நேரத்தில் மக்களிடம் சொல்லி வாக்குகளைப் பெறுவது வழக்கம். இறுதி எஜமானர்கள். நம் முடைய நாட்டில் எஜமானர்களுடைய நிலைமை தெரிய வேண்டாமா? எஜமானர்கள் 1 கோடியே 20 லட்சம் எஜமானர்கள் 5 கிலோ அரிசிக்கு நிற்பார்கள். இவன் எஜமான். நம்முடைய நாட்டில் உள்ள பெரிய எஜமான். ஆளுநர் - பெரிய பதவி. பெரிய பங்கு, விசாலமான தோட்டம், இவர் பெரிய வேலைக்காரன். பெரிய எஜமான் மக்கள் 1 கோடியே 20 லட்சம், 5 கிலோ அரிசிக்கு. இவர்களது வேலைக்காரனுக்கு இவ்வளவு வசதி. ஆனால் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் whoever என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது இந்த எஜமானர்களுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும். வேலைக்காரர்களுக்குக் கிடையாது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 சனவரி 24]

சாதாரணமாக நம்முடைய வீடுகளில் வசதி இல்லையென்றால் நம்முடைய வீட்டில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு டிரைவர்களில் ஒருவரைப் போகச் சொல்லிவிடுவோம். இரண்டு பி. ஏ-க்கள் இருந்தால் ஒருவரைப் போகச் சொல்லிவிடுவோம். அதைக் குறைத்து விடுவோம். ஏனென்றால் நமக்கு வசதியில்லை. ஆனால் நம்முடைய 5 கோடி எஜமானர்கள் வாழக்கூடிய இந்த நாட்டில் நாம் வேலைக்காரர்களைக் குறைக்க முடியாது. அவர்களுக்கு இவ்வளவு வேலைக்காரர்கள் வேண்டும். சாப்பாட்டிற்கு வழி இவ்வளவு எஜமானர்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய வேலைக்காரன் வேண்டும். இது நம்முடைய விஸ்டம். நம்முடைய அமைப்பு. அதாவது சின்ன வீடு கட்டியிருப்பான், பெரிய காரம்ப்பவுண்ட் வால் கட்டியிருப்பான். கல் கட்டிடத்தைப் போட்டு, கிராமங்களில், இந்தச் சமுதாயத்தை பாதுகாப்பதற்கு இப்பேற்பட்ட ஒரு அரசியல் அமைப்பு—இன்றைக்கு கலோனியல் அரசியல்—அமைப்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆளுநர் பதவி வேண்டாம் என்று நம்முடைய திராவிடக் கட்சிகள் அனைத்துமே ஆதரித்து அதை ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ராஜமன்னார் குழு, சர்க்காரியா குழு எல்லாவற்றிலும் ஆளுநரே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் மத்திய அரசாங்கம் ஆளுநர் நியமன விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கவில்லை. அவர்கள் கேட்டால் சொல்வார்கள். கொஞ்சம் நாள் ஆகலாம் என்று, ஏனென்றால் மேலே வந்த பிறகு அவர்களுக்கும் சில ஏஜெண்ட் வேண்டும். ஒவ்வொரு தலைமையகத்திலும் அங்கே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு ஏஜெண்ட் சொல்வத்ச் செய்வதற்கு, சட்டசபையைக் கூட்டு, கூட்டுவார்கள்; கலை, கலைப்பார்கள். ஆகவே அரசியல் சூழ்நிலை எப்படி வேண்டுமானாலும் மாறலாம். கட்சிகள் ஒன்றோடொன்று என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் அலையன்ஸ் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதுவேறு. ஆனால் இது போன்ற 356 நிலையாக இருக்கிறது. இது என்றைக்கும் ஒரு மாஸ அரசாங்கத்தின் தலையிலே விழக்கூடிய ஒரு கத்தி. Damocles sword மறந்து விடக்கூடாது. என்றைக்கும் எதிர்த்தாலும் இதைத்தான் அவர்கள் பிரயோகிப்பார்கள். 356 ஜ-இந்த அவையே எதிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று மண்டல் கமிஷன். நம்முடைய அவையே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி—முதலமைச்சர் கொண்டு வந்த தீர்மானம்—அனுப்பியிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு எதற்குக் குழு? நாளை உச்ச நீதிமன்றத்தில் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரையை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு வழக்கு தொடர்ந்தேன். உச்ச நீதிமன்றம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பதில் சொல்வதற்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறது. இன்னும் மத்திய அரசாங்கம் பதில் சொல்லவில்லை. 3 மாத காலம் அகிறது. தேர்தல் நேரத்தில் நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது, இரண்டு மாத காலம் ஆகிறது. இனிமேல் குழு போட்டால் அதை நிறைவேற்றப் போகின்றார்களா என்பதில் சந்தேகம். ஏற்கனவே குழு பரிந்துரைத்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். 1950 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள்

1990 சனவரி 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அரசியல் சட்ட ரீதியாகவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். 338—அரசியல் சட்டம். கிளாஸ்-3—338—அதாவது,

There shall be a Special Officer for SC and ST to be appointed by the President.

அது தெர்ப்பதாக: கிளாஸ்-3 In this Article, reference to Scheduled Castes and Scheduled Tribes shall be construed as including reference to such other Backward Classes the President may, on receipt of the report of the Commission appointed under Article 340.

(10-15 மணி)

340-வது பிரிவின்படி மண்டல் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அந்தப் பரிந்துரைகளை அன்றைக்கே அவர்கள் அமல்படுத்தி இருப்பார்களேயானால் இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அந்தப் பரிந்துரையில் குறிப்பிடப்பட்ட பிற்பட்ட சமூகாயத்தினருக்கு, ஷெட்யூல்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டரீதியாக நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது—சலுகை அல்ல—இது நம்முடைய உரிமை, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது தொடர்பாக, ஆர்ட்டிகிள் 15 (4), ஆர்ட்டிகிள் 16 (4), வேலைவாய்ப்பு, கல்லூரியில் சேருவது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் அதனை அமல்படுத்தவேண்டுமே யானால், உடனே அமல்படுத்தவேண்டும். குழு என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், நம்பிக்கையே கிடையாது, காரணம், ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முற்படுத்தப்பட்டவர்களுடைய ஆலோசனைதான் பல பேருக்குத் தேவைப்படுகிறது. அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு இவர்களால் வெளியே வரமுடியாது; புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே, வாக்குகளைப் பெறுவதற்குத்தான் பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள். மண்டல் கமிஷன், நிறைவேற்றுவோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலில் நின்றுது. வாக்குகளைப் பெற்றது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை ஏமாற்றியது. தேசிய முன்னணி அரசும் மண்டல் கமிஷனை அமல்படுத்துவோம் என்று சொல்லித் தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறது. ஏமாற்ற விட்டுவிடாதீர்கள்....

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. பாண்டியன் அவர்கள், தேசியமுன்னணியைப் பற்றி அச்சம் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த மண்டல் கமிஷன் வந்தது ஜனதா கட்சி ஆட்சியிலேதான். அந்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை இப்போது நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்திலிருந்து ஜனதா கட்சி தான் இப்போது நாங்கள் தேசிய முன்னணியாக இருக்கிறோம்.

[1990 சனவரி 24]

திரு. பி.எச். பாண்டியன் : அடுத்து right to work—இதையும் சொல்லித்தான் தேசிய முன்னணி அரசு இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. நம்முடைய இந்திய நாட்டின் அட்டர்னி-ஜெனரல் பதவியேற்றவுடன் டி.வி.யில் ஒரு பேட்டி கொடுத்தார். Right to work என்றால் அரசாங்கத்தில் வேலை கொடுப்பதற்காக அல்ல ! என்று அட்டர்னி-ஜெனரல் சொன்னார், டி.வி.யில். உங்கள் வீட்டிலே வேலை பார்க்கிறதா right to work ? என் வீட்டிலே வேலை கொடுக்கிறதா right to work? அரசாங்கத்தில் வேலை கொடுப்பதுதான் right to work. ஒரே வீட்டில் 5 பேருக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை இன்னொரு வீட்டில் யாருக்கும் அரசாங்கத்தில் வேலை கிடையாது. இது பாகுபாடு இல்லையா ? இதைத்தான் right to work என்று நமது முதலமைச்சர், அவர்களுக்கு ஆலோசனைச் சொல்லவேண்டும். தனியாரிடத்திலே வேலை பார்ப்பது right to work அல்ல. வயிற்றுக்காக வேலைக்குப் போகின்றார்கள். கிடைத்த சம்பளத்தைப் பெறுகின்றார்கள். காரணம், தேர்தல் வாக்குறுதிகளை tall promises—ஐ அள்ளி வீசி வாக்குகளைப் பெற்றுவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றிவிடக்கூடாது. ஏமாற்றினால் வேறுவழியே கிடையாது, துப்பாக்கியைத் தூக்குவதைத் தவிர என்பதை நான் இங்கே சொல்லி ஆகவேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது) கொஞ்சம் நேரம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. பாண்டியன் அவர்களுடைய முழுப்பேச்சையும் நன்றாக ரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். தயவு செய்து தூக்கிய துப்பாக்கியைக் கீழே போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நீங்கள் அப்படி ஒன்றும் தயார் நிலையில் வரவில்லையே ! (சிரிப்பு)

திரு. பி.எச். பாண்டியன் : ஜனநாயக அமைப்பின்மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறையக்கூடாது. ஜனநாயக ஆட்சியின்மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறையக்கூடாது. உலகில் சர்வாதிகார ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு இன்றைக்கு மக்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் மறந்து விடக்கூடாது. ஜனநாயகத்தின்மீது மக்கள் நம்பிக்கை இழப்பார்களேயானால், மக்களுக்கு நலம் அல்ல. இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்தாகவேண்டும். காரணம், வலுவள்ளவர்கள் ஜனநாயகத்தில் வாழுகின்றார்கள், சொன்னார்களே, நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். தேர்தலில் பணம் செலவாகிறது ! என்று. பணம் எங்கேயிருந்து வருகிறது ? அந்தப் பணக்காரர்களை எப்படி தண்டிப்பது ? வேறு வழியே கிடையாது.

நான் நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரிடத்தில் ஒரு நேரத்தில் சொன்னேன், மணிமுத்தாறு அணையைத் திறந்து விடுங்கள் என்றேன். அவர் என்ன சொன்னார் ?

1990 சனவரி 24] [திரு. பி.எச். பாண்டியன்]

நான் அவரைக் குறை சொல்லவில்லை. கலெக்டரிடம் சொல்லி விட்டேன் என்றார். உடனே நான் அவரிடத்திலே சொன்னேன்; என்னுடைய தொகுதி மக்கள் நாங்களாகவே திறந்து விட்டுமா என்று கேட்டார்கள் என்று. நான் நடந்ததைச் சொல்கிறேன். நான் தொகுதி மக்களிடத்திலே அப்படி செய்யக்கூடாது; சட்டத்தை மீறக்கூடாது என்றேன்.

(10-20 மணி)

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன். என்னுடைய ஸீட்டிற்கு ஏதிரே ஒருவன் 10 மாடி கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறான், ஒரு மாடி இரண்டு மாடி அல்ல எம்.எம்.டி.எ. செயலாளரிடம் தொலைபேசியூலம் இதை எப்படிக் கட்டுகிறார்கள் என்று கேட்டேன். அவரே சொன்னார், இரண்டு மாடிக்கு அனுமதி வாங்கி இருக்கிறார், நான் என்ன செய்வது, கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று. இதைத்தான் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன். நீங்கள் அந்த 10 மாடிக் கட்டிடத்தைக் கட்ட விடாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று. ஏழைகளுக்குச் சட்டம், பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பா? இதையே எல்லோரும் பயன்படுத்தினால் என்ன ஆவது? ஆகவே, சட்டத்தை மதிப்பது ஏழைகளுடைய வேலை; சாதாரண மக்கள் மட்டும் சட்டத்தை மதிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். 10 மாடி கட்ட அனுமதி இல்லையென்றால் அதை இடித்து தள்ளலாம். பம்பாயிலே இடித்துத் தள்ளியதை யெல்லாம் காட்டினார்களே அதைப்போன்று இடித்துத் தள்ளலாம்.

இங்கே, 5 சர்க்கரை ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறைமூலமாக நிறுவுவதாக உரையில் படித்தேன். அதில் ஒரு ஆலை சேரன் மாதேவி தொகுதியிலுள்ள மேலச்செவலில் வரப்போவதாக அறிந்தேன். காரணம், முன்பே அதற்கான குறிப்புகள் எழுதப்பட்டு கோப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதிக்காக வந்திருக்கும் என்று எண்ணுகின்றேன். ஆகவே அந்த ஆலை திறக்கப்படவேண்டுமென நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் Robbing Peter and Paying Paul என்ற தியரிதான் வரவேண்டுமேயொழிய, ஏழைகளை வருத்தி, பணக்காரர்களுக்கு வருமான வரி, விற்பனை வரி, தொழில் வரி செலுத்தாதவர்களுக்கு வசதியைப் பெருக்கிக் கொடுக்காதீர்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

அதைப்போல, மதுபான விலையை உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள், இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு என்று. குடிப்பது யார்? சாதாரண, சாமானிய மக்கள் குடிக்கிறார்கள். அந்த வரி எங்கே வருகிறது? மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. ஏழைக்கா போகிறது? கிடையாது. அவர்களுக்கு இலவச அரிசி வழங்கப் படுகிறது. இவர்களுக்கு டி.ஐ.ஐ.சி. லோன். அதைத்தான்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 சனவரி 24]

சொன்னேன். கடன் வாங்கியவர்களுடைய பெயர்களுையெல்லாம் செரில்லுங்கள் என்று. அதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சாதாரண, சாமானிய மக்களுக்காக, ஒரு அரசாங்கம் முழுமையாக இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியில் நாம் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டு இருக்கிறோம்.

லாட்டரியில், சென்ற ஆண்டு, அந்த தடையுத்தரவு ஆணையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்தேன். பல கோடி ரூபாய் வரி செலுத்துவதை தடை வாங்கியிருக்கிறார்கள், லாட்டரி முதலாளிகள். அந்தத் தடை உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

மற்றொன்று, தமிழ், தமிழ் ரத்தம் என்று நாம் இன்றைக்கும் பாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் மக்களும் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். டெல்லி உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு ஆனாரி அட்வகேட் பதவி. தமிழகத்தின் 20 ஆயிரம் வக்கீல்களில் ஒருவர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை. ஹைதராபாத்திலிருந்து நியமித்து இருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே வேதனை அளிக்கிறது. ஆனாரி அட்வகேட் என்று ஒரு பதவியே கிடையாது. அதற்கு என்று ஒரு ஜி.ஓ. நம்முடைய தமிழகத்திலேயே கிடையாது; உயர்நீதிமன்றத்திலே கிடையாது; மாவட்ட மன்றத்திலே கிடையாது. இதுவரை எந்தச் சரித்திரத்திலும் கிடையாது. யார் உங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லிக் கொடுத்து இதைச் செய்தார்களோ என்று எனக்குத் தெரியாது. டாக்டர்களில் ஆனாரி டாக்டர் உண்டு. அட்வகேட் எல்லோருமே வந்தவுடனே கன்சல்டேஷன் வாங்க முடியாது. ஆனாரியாகச் செய்து அதற்குப் பிறகுதான் ஃபீஸ் வாங்க வேண்டும். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட முறைகள் இருக்கக்கூடாது.

மற்றொன்று, அரசாங்கம் மூலமாக ஒரு சர்க்குலர் வந்திருக்கிறது. Civil Supplies police shall not operate within the State என்று அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போதல்ல, 6 மாதம், 7 மாதங்களுக்கு முன்னாலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. Civil Supplies Police shall not operate within the state. யார் போட்டது, எங்கேயிருந்து இந்த உத்தரவு வந்தது என்பதை மட்டும் அறிந்துகொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் சில நேரங்களில் மீறுகின்றார்கள் கேட்பதில்லை என்று. அதைப் பல்வேறு நேரங்களில் நானே விசாரித்து வைத்து இருக்கிறேன். அந்த அதிகாரிகள் அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய நல்ல காரியங்களையே எடுப்பது கிடையாது. அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மக்களுக்காக இல்லை என்பதைக் கண்காணித்துக்கொள்ள வேண்டும். சில நேரங்களில் அதிகாரிகளாலே கட்சி உடைகிறது; கட்சி தேய்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பு அப்படி. அப்பேர்ப்பட்ட

1990 சனவரி 24] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அதிகாரிகளைப் பற்றி, நான் எங்கே இருந்தாலும் விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் தெரிந்து கொள்கிறேன்.

(0.25 மணி)

என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆட்சி இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மக்கள் ஒட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஓயாமல் மாற்றிக்கொண்டிருந்தால்—நான் சொன்னால் கண்டிப்பாக இருக்கும். ஆனால் கொஞ்சம் வேகமாகப் போய் மக்களிடத்திலே அடிக்கடி, நாங்கள் எல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டோம் என்று சொன்னால் அனுப்பி விடுவார்கள். மக்களுடைய எண்ணம் அப்படி. என்னுடைய தொகுதியிலே எல்லா ஊர்களுக்கும் பஸ் விட்டேன், எல்லா ஊர்களுக்கும் டேங்க் கட்டினேன், எல்லா நன்மைகளும் செய்தேன் என்பதால்தான் ஒட்டு குறைந்துவிட்டது. காரணம் அதிக நன்மைகளை மக்கள் சில நேரங்களில் ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது. ஆக இந்த அளவிற்கு என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டு அமைகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

3. தகவல் கோரல் தொடர்ச்சி

சென்னையில் நடைபெறவிருக்கும் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கென வெளியூர்க்கிருந்து வரவிருந்த பேருந்துகளுக்கு உரிமம் மறுக்கப் பெற்றுள்ளது குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காலையில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைக்கு இது வரையில் கிடைத்துள்ள விவரத்தை இந்த அவைக்கு வைக்க நான் விரும்புகிறேன். திரு. ராஜீவ் காந்தி கூட்டத்திற்காக சேலத்திலே ஸ்பேர் பஸ்ஸிற்கு கேட்ட அனுமதி 37; அதிலே பெற்றுக்கொண்டது 12 மீதி பெர்மிட்களை விண்ணப்பதாரர்கள் கேட்கவில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சியிலே கேட்டது 20; அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டது 13. மீதி பல்களை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று எனக்குத் தகவல் வந்துள்ளது. வட ஆற்காடு—அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் கேட்டது 20; பெற்றுக்கொண்டது 18. விண்ணப்பதாரர்கள் பெர்மிட் வேண்டாம் என்றோ அல்லது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கேட்டுப் பெறாவிட்டாலோ அரசு அதிகாரிகள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையிலே உள்ளார்கள் என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவரம்—
(தொடர்ச்சி)

திரு கே. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் இந்திய நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கும் படியான புதிய மாற்றத்தின்படி வந்துள்ள புதிய அரசாங்கத்தை வரவேற்று முன்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அம்சங்கள் நாம் எல்லோருக்கும்

கூறியது வரவேற்கத்தக்க நல்ல அம்சங்கள். பொதுவாக ஆளுநர் உரைக்கு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் ஆதரவு தெரிவித்து தான் பேசுகிறோம். அதே சமயத்தில் அதில் இருக்கிற பலவீனங்களையும், குறைகளையும் விமர்சித்து அவற்றுக்கு எங்களுடைய ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் நாங்கள் முன் வைக்கிறோம். இந்திய நாட்டு மக்கள் ஒரு மகத்தான அரசியல் மாறுதலை, சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மாறுதலை நாட்டிலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் நாம் உண்மையிலேயே சாதனை என்று சொல்ல வேண்டும். இது மக்களுடைய முக்கியமான ஒரு சாதனை. இந்திய நாட்டு மக்கள் ஒரு புதிய ஆட்சியை நிறுவும்படியான காரியத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். கடந்த 42 ஆண்டுக் காலம் இந்திய நாட்டு மக்கள், ஆரம்பக் காலத்தில் உருவாக்கப் பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி சுதந்தரப் போராட்ட காலத்தில் செர்ன்னை எல்லாம் ஏதாவது கொஞ்சமாவது நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற ஆசையோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்து ஏமாந்து போன மக்கள் அந்த அரசாங்கத்தை அதிகாரத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டும் என்று போராடும்படியான நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகி, அதன்படி போராட்டம் நடந்து, புதிய ஆட்சி உருவாக்கப்பட்டன. எந்தத் தனி மனிதனுடைய அல்லது சரித்திர புருஷனுடைய திறமையால் மட்டும் அது உருவாக்கப்படவில்லை. சரித்திர புருஷர்களுக்கு முக்கியமான பங்கு இருக்கிறது. அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(10.30 மணி)

1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலிருந்து இதே மாதிரி ஒரு மாறுதலைக் கொண்டு வருவதற்காகப் போராடி வந்திருக்கும் படியான தமிழக மக்களுக்கு இந்தப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் நாம் எதிர்பார்த்த ஈடுபாடு கிடைக்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மிகவும் உஷாராக கவனித்து பரிசீலிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு உண்டு. இது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்து. இந்தத் தேர்தலைப் பற்றிப் பரிசீலித்து, என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைப் பற்றி பரிசீலித்து எங்களுடைய தீர்மானத்தில் நாங்கள் அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. வீரையன் அவர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மக்களுடைய போராட்டம்தான் அதனுடைய பின்னணி சரித்திரம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட தமிழ்நாட்டில் இருக்கும்படியான, கட்சிகள் இன்றைக்கு ஒன்றாக இணைந்து நின்று போராடி, சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்குப் போராடி, ஒரு நேஷனல் பிரண்ட் டினுடைய பகுதியாகவும் உள்ள ஆளுங்கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட, அதனுடைய மக்கள் முழுவதும் போராடி உருவாக்கப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடாகும்.

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

அந்தப் போராட்டங்கள் எவ்வளவு பெரிய போராட்டங்கள் ஆக நடந்திருக்கின்றன-இடதுசாரி கட்சிகளும், ஜனநாயகக் கட்சிகளும்; மதுசார்பற்ற சக்திகளும், அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து இணைந்து நடத்தியிருக்கும்படியான போராட்டம்; அதுவும் சரித்திரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போராட்டம் தான்-இந்த மாற்றத்தை உருவாக்குவதற்கு நமக்கு வழி வகுத்தது. இது கடந்த 2 ஆண்டுகளில் நடந்திருக்கும்படியான நிலவரம். இந்த நினைவுக்கு என்ன காரணம்? ராஜீவ் காந்தி என்ற ஒரு பிரதமர் பேசிலே இருக்கும்படியான, தனிப்பட்ட விரோத குரோதங்கள் அந்த தனி மனிதரைப் பற்றி இருக்கும்படியான தனியான விரோதம் குரோதம் அல்ல. இந்திய நாட்டினுடைய 80 கோடி மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எந்த காரியத்தைக் கொண்டும் அது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுதியற்ற ஒரு கட்சியாகவும் மாறிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட குணவிசேஷம் குவாலிடேயில் சேன்ஜ். அந்தக் கட்சிக்கு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு அந்தக் கட்சியை அதிகாரத்தில் வைத்து எப்படிக் காரியங்களை செய்ய முடியும்? அதுதான் முக்கிய பிரச்சினை. அதனாலேதான் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் என்ன? நாட்டு ஒற்றுமை எந்தக் காலத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு சீர்குலைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி நாட்டு ஒற்றுமை சீர்குலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வகுப்புவாதம் தலை தூக்கி வளர்ந்து மக்களைப் பிளவுபடுத்தி இன்றைக்கு நாட்டிற்குப் பேராபத்து ஏற்பட்டு, சுதந்திரத்திற்கே அபாயம் விளையக்கூடிய அளவுக்குப் போய் இருக்கிறது.

உயர் மட்டங்களில் பயங்கரமான ஊழல்கள். உயர் மட்டத்திலே ஏற்படுகின்ற ஊழல்களை அங்கேயே ரிப்பேர் ஆரம்பிக்காமல், நீங்கள் வில்லேஜ் லெவலிலே ரிப்பேர் ஆரம்பித்தால் அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அதனால் பலன் இருக்காது. அதைப்பற்றி அவ்வளவையும் சொல்ல நேரமில்லை. மக்கள் மீது அடக்குமுறை, கிட்டத்தட்ட ஒரு கர்வாதிகார பாதையிலே வளர்ந்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆட்சியில் ஜனநாயக உரிமைகளை மக்கள் அனுபவிக்கமுடியாத நிலை. நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே சொல்லக்கூடிய சட்ட விளக்கங்கள் பல அதனுடைய சில பகுதிகள் தான். ஆனால் டாட்டாக்களையும், பிரிஸ்காக்களையும் அடிப்படையாக வைத்து கிரீடம் ஒழிந்த மகாராஜாக்களையும் கூட வைத்துக்கொண்டு, சமுதாய அமைப்பிலே ஒரு மாற்றமே இல்லாமல், விவசாய புரட்சியே ஏற்படாமல், எப்படி நாட்டில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்றும் சாதனைகள் பூராவும் உருவாக்க முடியும்? அதற்காக வந்தவர்களுக்கெல்லாம் இதைச் சொல்லி ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்ற லைசென்ஸ் அல்ல. நினைவுகள் அது தான். அதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் செய்யத் தவறி இருக்கும்படியான ஒரு கட்சியாக காங்கிரஸ் கட்சி வந்து விட்டது. அதனாலேதான்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

சர்வாதிகாரப் போக்கிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்லிக் கொள்வதற்குக் காரணம். அதுவும்கூட உச்ச கட்டத்திற்கே வந்தாயிற்று. இதை எதிர்த்துதான் நம் நாட்டில் நடந்து இருக்கும்படியான பிரமாண்டமான போராட்டங்களைத் தொடர்ந்து உங்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். போன் ஆகஸ்ட் மாதம் 30-ம் தேதி நடந்து இருக்கும்படியான, இந்திய நாட்டிலே நடந்திருக்கும்படியான பந்த். அதற்கு முன்னாலே ஒருமுறை நாடு தழுவிய பந்த் நடைபெற்றது, தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் என்னென்ன மரகமான போராட்டங்களை நடத்தினார்கள்? லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் திரண்டு வந்து டெல்லி நகரத்தையே முற்றுகை போட்டார்கள் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அடித்தளமாக இருந்தவர்கள், உத்தர பிரதேசமும், பீகாரும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு குத்தகை மாநிலங்களாக இருந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட பிரிக்கப்படாத மாநிலங்களாகத்தானே வைத்திருந்தார்கள். அங்கே இருந்து வரக்கூடிய பாராளுமன்ற மெம்பர்கள் 130 பேர்கள். ஆகவே அது கிடைத்தால் உத்தரபிரதேசம் இந்தியாவை ஆளும். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு குடும்பமே இந்தியாவை ஆள்வது. நான் பெயர் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த நிலைமை சீர்திருத்தப்படுமா? இந்த நிலைமையான ஜனநாயகமா? இந்த நிலைமை என்ன அரசியல்? இந்த நிலைமை ஒரு ஏகாதிபत्यம் இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படுவதற்கு இன்றைக்கு தியாகம் புரிந்து போராடிய கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டி புதைத்ததை ஒரு பக்கம் பார்த்தோம். இதைத்தான் நாம் எதிர்க்கிறோம். இதைத் தான் நேஷனல் பிரண்ட் அரசாங்கமே இன்றைக்கு எதிர்க்க முன் வந்துள்ளது. ஆகவேதான் நாம் எதிர்த்து நடத்தும்படியான இந்தப் பிரமாண்டமான போராட்டம் என்கிறோம். அவர்கள் கடைசியாக நாட்டினுடைய பாதுகாப்புக்கே உலை வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு ராணுவத்திற்காக வாங்கிய பொருள்களிலே கூட கமிஷன் வாங்கும் நிலைக்கு வந்தாகிவிட்டது. அதுதான் பீரங்கி ஊழல். அது வந்தபோதுதான் நாம் அதைப்பற்றி எதிர்த்துப் பேசினோம். இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், 534 பேர்களைக் கொண்ட அந்தப் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்கட்சிகள் அத்தனைபேர்களும் சேர்ந்து அதை எதிர்த்தார்கள்.

(10.35 மணி)

துரதிருஷ்டம். என்னவென்றால் சமீபநாட்டிலிருந்து பேயிருக்கக்கூடிய அ.தி.மு.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் இல்லை. அவர்கள் அதைச் செய்யமாட்டார்கள். அந்தக் கூட்சிகள் நடத்தியப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு பதில் கிடைத்தது இவ்வளவுக்கும் அவர்கள் பதில் பேசவில்லை. அவர்களிடமிருந்து உண்மையான பதில் இல்லை. அதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சியும் செய்யவில்லை. போபர்ஸ் பிரச்சினை பற்றி ஒரு பத்திரிகையில்

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

வந்த பிறகு கோர்ட்டில் கேட்கிறார்கள், ஒரு கேஸ் ரெஜிஸ்டர் பண்ணுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது சர்க்காருக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாத—மலையை உருட்டும்படியான பிரம்மாண்டமான காரியமல்ல. ஆனால் அது தடுக்கப்பட்டது. ஊழலைப் பற்றி பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது இன்றைக்கு நேற்றைக்கு அல்ல; பிரம்மதேவன் மகாதேவன் காலத்திலிருந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கோ உலகமே கண்டறியாத வகையில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. 103 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நீதியையும், ஜனநாயகத்தையும் மக்களிடத்தில் நிலைநாட்ட மறுக்கிறார்கள், ஆகவே வேறு வழியில்லை, இங்கே பேசி ஒன்றும் தீர்வு காண முடியாது, இரண்டாண்டுக் காலமாக ராஜீவ்காந்தி ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியும் மறுக்கிறார், எல்லா கட்சிகளும் சொல்லியும் கேட்கவில்லை. இது தனிப்பட்ட போராட்டமல்ல, ஆகவே, இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அப்படியானால் ஊழல் உச்சகட்டத்தில் வளர்ந்திருப்பதை நீங்கள் தடுக்கத் தயாராக இல்லையென்றால் நாங்களே ராஜீநாமா செய்துவிட்டு வெளியே போகிறோம் என்று சொல்லி 103 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ராஜிநாமா செய்துவிட்டு வெளியே போனார்கள். அ.தி.மு.க.வினர் வரமாட்டார்கள். காரணம் அவர்களுடைய தோழமை கட்சி. இது உலகத்திலே எந்தப் பாராளுமன்றத்திலும் நடக்காத ஒன்று. எந்தச் சட்டமன்றத்திலும் நடக்காத ஒன்று. மந்திரி சபையே ராஜிநாமா செய்து சட்டமன்றத்தையே கலைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படி செய்வதுண்டு. ஆனால் இம்மாதிரி வேறு எங்கே நடந்திருக்கிறது? அப்படி ராஜிநாமா செய்ய மறுத்த அந்த ராஜீவ் அரசுக்கு மக்கள் உறுதியாக தந்த பதில்தான் தேர்தல் முடிவுகள். பதில் மட்டுமல்ல அடியோடு அவர்களை வீழ்த்தினார்கள். எந்த உத்திரபிரதேசமும், பீகாரும் கோட்டையாக அவர்களுக்கு இருந்தனவோ அந்தக் கோட்டைகளிலேதான் பெரிய உடைப்பு. அதுபோல மத்தியப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலும் ஒரு சிங்கிள் பார்லிமென்ட் இடம் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. குஜராத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட நிலைதான். ராஜஸ்தானில் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கூட காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் ஜெயிக்கவில்லை. இங்கே தி.மு.க.வுக்கு ஒரு சீட் கூட கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு சீட் கிடைத்தது. இந்திய மார்க்சிஸ்ட், தி.மு.க., சி.பி.ஐ. மற்றும் தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பாக ஒரு சீட் கிடைத்தது. இவர்களை எதிர்த்து நின்றுதான் அவர் சி.பி.ஐ. வெற்றி பெற்றார். மக்கள்தான் ஒட்டு போட்டார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ராஜஸ்தானில் ஒரு சீட் கூட கிடைக்கவில்லை. வாதத்தில் பசை இருக்க வேண்டும். ஆனால் இவர்களுடைய வாதத்தில் பசையும் இல்லை, நியாயமும் இல்லை. ஆகவே, ராஜிநாமா செய்ய மறுத்த அரசை சரியான பதில் அளித்து வெளியேற்றினார்கள். இன்றைக்கு வேறு அரசு பதவிக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தப் புதிய அரசை இந்திய நாட்டிலுள்ள அனைவரும், தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்களும் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் இன்றைக்குப் பெரிய அரசியல்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

மாற்றத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மக்கள் செய்துள்ள இந்த மாற்றத்தைப் பெரும் சாதனையாக நாம் கொள்ள வேண்டும். இதிலிருந்து அவர்கள் பெற்றுள்ள பாடத்தை sense-ஐ நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்குத் தேசிய முன்னணி அரசு பதவிக்கு வந்து மக்களுக்கு இருக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண ஆரம்பித்திருக்கிறது. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் நான் பேசுவதற்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நேரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாப் பிரச்சினையில் எப்படித் தலையிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அனைத்துக் கட்சிகள் மாநாட்டைக் கூட்டி அனைவரையும் கன்சல்ட் செய்து அனைவரையும் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லோக் பால் பில் இப்போது கொண்டு வருகிறார்களே, அது எதற்கு? போபர்ஸ் பிரச்சினையில் கிடைத்த அனுபவம் தான் காரணம். உயர்மட்டத்தில் இருக்கின்ற ஊழல் செய்தவர்களை தொடவே கூடாது என்பதில்லை. அதேமாதிரி பிரச்சார வசதிகளை ரேடியோக்களுக்கும், டி.வி. க்கும் கொடுக்கும்படியான ஒரு சதந்திரம்.

10-40 மணி

இப்போது நாம் பார்க்க முடியும். நீங்கள் போகிற ஊர்வலங்களிலே வரும். பல்வேறு விதமான நிகழ்ச்சிகள் டி.வி. யில் காணலாம். சப்தரஹ்ஷமி என்கிற ஒரு பெரிய கலைஞரை டில்லியிலே கொலை செய்தது குண்டர்கள். இங்கே அவரைப் பற்றி நடந்த நாடகங்கள் முழுவதும் காட்டப்பட்டது. அவை மக்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை உண்டாக்கும்;

அடுத்து நீதிபதிகள் நியமனம். அதற்கு ஒரு தனியான கமிட்டி, மத்திய மாநில உறவுகள். அதற்குத்தான் இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் என்று சொல்வது. அண்டை நாடுகளுடன் சரியான உறவு வேண்டும். பாகிஸ்தானோடு தகுந்த உறவு உண்டாக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி பேச்சு வார்த்தைகள். அங்கே காஷ்மீரிலே பண்ணக்கூடிய படுகொலைக்கு அங்கிருந்து அனுப்பக்கூடிய உளவாளிகளையும், பலாத்காரவாதிகளையும் தடுக்கும்படி இன்னும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. தேர்தல் சீர்திருத்தம் தேவை; அதைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் 50 சதமானத்தை கிராமப்புறத்து மக்கள் நலனுக்கு செலவிடுவது, 70 சதமான மக்கள் இருக்கிற கிராமப்புறத்திலே முதலீடு செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் என்பது சட்ட பூர்வ அங்கீகாரம் இல்லை. பண்டிட் நேரு காலத்திலிருந்து ராஜீவ் காந்தி காலம்

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

வரைக்கும்—அரசியல் சட்டத்தின்படி உரிமைகளை உண்டாக்கி வைத்திருக்கிற ஒரு கமிஷன் ஆக ஆக்கப்படும். புதிய தொழில்கள் வளருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் தொழிலாளிகளுக்குப் புதிய கொள்கை உருவாக்குவது தொழிலாளர் இயக்கத்தையே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கைக்குள்ளே பிடித்து வைத்து இருந்தார்கள்; ஒரு தொழிற்சாலையில் இருக்கிற அனைத்து தொழிலாளிகளும் ஒட்டுப் போட்டு ஒரு சங்கத்தை உருவாக்குவதற்குக்கூட அனுமதிக்கமாட்டார்கள்; அதுதான் இன்றுள்ள பிரச்சினை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு முடிவுகட்ட இன்றைக்கு தேசிய முன்னணி அரசு காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தாக்குதல், அ.தி.மு.க. வினுடைய தாக்குதல் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், தாங்கள் 38 ஸ்தானங்களை இங்கே கைப்பற்றி விட்டோம்; நீங்கள் பதவியிலிருந்து இறங்குங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் அவர்கள் என்ன செய்து இருக்க வேண்டும்? இங்கே அவர்கள் பேசுவதற்கு இருக்கிற உரிமையை எப்போது சம்பாதிப்பார்கள் என்றால், இவ்வளவு பெரிய ஒரு தோல்வி ஏற்பட்டு, காங்கிரஸ் கட்சியே பதவியிலிருந்து இறங்கும்படியான நிலைமைக்கு மக்கள் போனதற்குப் பிறகு, அந்தத் தோல்விக்குப் பொறுப்பு எடுத்து ராஜீவ்காந்தி ராஜினாமா செய்ய வேண்டாமா? செய்ய வேண்டும்; ஆனால் அவர் செய்யவில்லை. அதை நாம் கேட்கவில்லை, அவர்களின் வாதத்திற்குச் சொல்கிறேன். எங்கள் வாதமல்ல. அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை. அதே மாதிரி காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாநில அரசு ஆட்சிகள் எத்தனை இருக்கின்றனவோ அத்தனையும் ராஜினாமா செய்து இருக்க வேண்டும். அவர்கள் வாதத்தின்படி அவர்கள் செய்யவில்லை. அவர்களை ராஜினாமா பண்ணச் சொல்லி தேசிய முன்னணி அரசும் கேட்கவில்லை, லெஃப்ட் ஃபிரண்ட்டும் கேட்கவில்லை; இங்கே தி.மு.க. கட்சியும் கேட்கவில்லை, ஏன், காஷ்மீரில் கூட இவ்வளவு பெரிய குழப்பங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கும்போது அங்கே இருக்கிற பாளக் அப்துல்லாவினுடைய அரசை—காங்கிரஸ் கட்சியையும் சேர்ந்த கூட்டரசை ராஜினாமா பண்ணு என்று தேசிய முன்னணி கேட்கவில்லை. அவர்கள் கவர்னர் பிரச்சினையைத்தான் ராஜினாமாவுக்காக முன்னுக்கு வைக்கின்றார்கள். நான் கவர்னர்களுடைய பெயர்ப் பட்டியலை வைத்து இருக்கிறேன். இவர்களைக் கட்சி ஆட்கள் என்று சொல்ல முடியாது, ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்று கேட்டால், கிட்டத்தட்ட அதிலே ஏதாவது ஒரு சிலர் இருக்கலாம்; அப்படி இருந்தால் நான் என்னைத் திருத்திக் கொள்ளத் தயார்—தோற்றுப்போன மந்திரிகளைத்தான் கவர்னர்களாகப் போட்டார்கள், அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்கள் புரஃபஷனல் லீடர்கள்; கட்சி வேலையே தங்களுடைய முழு வேலையாக இருக்கக்கூடியர்கள் கவர்னர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இப்படி எல்லா மாநிலங்களிலும்

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி, 24]

கவர்னர்களை நியமித்துவிட்டு, அந்தக் கட்சி பதவியிலிருந்து வீழ்த்தப்பட்டு புதிய அரசாங்கம் மத்தியிலே வந்தபிறகு; அந்தக் கவர்னர்களுடைய முதல் கடமை அவர்களே இந்த அரசுக்குத் தங்கள் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டு, அவர்களே ராஜினாமாவைச் சமர்ப்பித்து இந்த அரசுக்கு யார் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அவர்களை வைத்து அரசு ஆட்சியை நடத்த சொல்ல வேண்டியதுதான் நியாயம். கவர்னர் போஸ்ட் அப்படிப்பட்டது. ஜனாதிபதியினுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருக்கிறவரைக்கும் தானே அவர்கள் இருக்க முடியும்? அதை அவர்கள் செய்யவில்லை, அப்படிப்பட்ட நிலையில் இங்கே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால். நீங்கள் ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று. எதற்கு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன். உங்கள் பின்னால் இருக்கிற மக்களைத்தான் வென்றெடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒருவிதத்தில் இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கும்படியான பயங்கர நெருக்கடியிலே புழுப் போலத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற மக்கள் ஒரு புதிய அரசு வந்த உடனே சகலவிதமான காரியங்களையும் நிறைவேற்றி, அவைகளின் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பு தப்பு அல்ல. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அவகாசத்தில் முடியுமா? அப்படிப்பட்ட மோசமான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது,

10-45 மணி

ஆகவே, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஓட்டு பலத்தை மட்டும் வைத்துத்தானே நீங்கள் பேசுகிறீர்கள்? 40 சதவீதம் ஓட்டு இந்தப் பக்கம் இருக்கிறது. 60 சதவீதம் ஓட்டு உங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. எதிலே? பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே. நான் கேட்கிறேன்—அண்ணா தி.மு.க. அரசு இங்கே 1980 ஆம் ஆண்டு இருந்தபோது மக்கள் என்ன செய்தார்கள்? மதிப்பிற்குரிய இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் அப்போது உயிரோடு இருந்து தேர்தலில் ஜெயித்து வந்தார்கள். 2½ வருஷ காலம் பதவியில் இல்லாமல்போய் பிறகு 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரியில் தேர்தலில் ஜெயித்து வந்தார்கள். பிப்ரவரி மாதத்திலேயே இங்கே மெஜாரிட்டியோடு இருந்த உங்கள் சர்க்காரை—அண்ணா தி.மு.க. சர்க்காரை—அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். எம்.ஜி.ஆர். சர்க்காரை அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்கிறார்கள். அதற்கு என்ன விளக்கம் சொன்னார்கள்? இன்று வரையிலும் அதற்கான விளக்கம் தரப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட செய்கை தப்பு. தவறானது என்று நாங்கள்தானே அப்போது எதிர்த்தோம். நாங்கள்தானே முன்னின்று எதிர்த்தோம். சோர்வு அடைந்துவிட வில்லையா உங்களுடைய கட்சியின் தலைவர்கள்? “சோர்வடைய வேண்டாம். மக்கள் இப்போது அவர்கள் பக்கத்திலே போயிருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் வெற்றி கொள்ளும்படியான வேலையை நீங்கள் செய்ய வேண்டும்” (To win over the masses) என்று நாங்கள் உங்களுக்காக வாதாடவில்லையா? அதுதானே நம் கடமை. அது இல்லையென்றால் ஜனநாயகம் என்பது என்ன? ஜனங்களைப் பற்றிய கருத்துதான் என்ன? ஆகவேதான் இவை அனைத்தையும் வைத்துப் பார்த்தால் இன்றைக்கு என்ன

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

கொல்கிறார்கள்? “எப்படியாவது நீங்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்” என்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசுகள் இராஜினாமா செய்யாமல் இங்கே உங்களைக் கேட்கிறார்கள். இதை எல். எப். அணி கேட்கவில்லை. நேஷனல் ஃபிரண்ட்டும் கேட்கவில்லை. எங்கள் மேற்கு வங்க சட்ட சபையிலே 294 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிற இடத்தில் 250-க்கும் மேற்பட்ட மெம்பர்களை எங்கள் கட்சி வைத்திருந்தாலும்கூட, அங்கே சகல கட்சிகளையும்—இடதுசாரி கட்சிகளையும்—சேர்த்து வைத்துக் கொண்டுதான் நாங்கள் அங்கே அரசாங்கம் நடத்துகிறோம். ஆகவே, ஊருக்கெல்லாம் உபதேசம் உனக்கில்லையடி கண்ணே—இதை யார் சொன்னார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த உபதேசம்தான் இங்கே நடக்கிறது.

இப்போது என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது. கடந்த 42 வருஷ காலமாக என்ன நடைமுறை நடந்திருக்கிறதோ அந்த நடைமுறை தொடர வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய ஆசை. அதனால்தான் தேர்தல்களின்போது படு பயங்கரமான தாக்குதல்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன, சாதாரண தாக்குதல்கள் அல்ல. 100 பேருக்கு மேல் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். 1,000 வாக்குச் சாவடிகளுக்கு மேல் மறுதேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. பிரதமருடைய தொகுதியிலே மட்டும் 100 வாக்குச் சாவடிகளிலே மறுதேர்தல் நடைபெற்றது. இன்றைக்கிருக்கிற எலெக்ஷன் கமிஷனர் உத்திரவிட்டு அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஏன்? எதனால்? உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆப்சென்ட் ஆனதாலா? அல்லது வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டதாலா? இல்லை. அடிதடி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம், Booth Capturing-உத்திரப் பிரதேச ஜனதா தளத் தலைவர் சுடப்பட்டு அவர் அடி வயிற்றில் குண்டு பாய்ந்து, அவர் லண்டனுக்கு அல்லது வேறு எங்கோ எடுத்துச் செல்லப்பட்டு டிரீட்மென்ட் செய்யப்பட்டு இப்போது வந்து சேர்ந்திருக்கிறார். இதுதானா உங்களுடைய தேர்தல் ஜனநாயகம்? திரிபுராவிலே என்ன செய்தீர்கள். மனித வேட்டை நடத்தியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கும் அங்கே நடக்கிறது. ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன்—இவ்வளவு எதிர்ப்புக்குமிடையிலே நம்முடைய மக்கள் புதிய அரசைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது ஒரு மிகப் பெரிய சாதனை என்று சொல்லுகிறோம். காரணம் இதுதான்.

ஆனால் இவ்வளவும் நடந்து முடிந்த பிறகு, தமிழகத்திலே நிலைமை என்ன? நாம் யாவரும் அவர்களைப் பார்த்து ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயம். அவர்களுக்குத் தைரியம் இருந்திருந்தால் அவர்கள் இராஜினாமா செய்து, தோல்வியடைந்ததற்கான காரணத்தை உணர்ந்து, எந்த மக்கள் அவர்களுக்கு ஒட்டு அளித்து, பரம்பரை பரம்பரையாக வைத்திருந்தார்களோ அவர்களைத் திரும்பவும் தங்கள் பக்கத்திலே கொண்டு வருவதற்கான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம்

செய்து—பணமூட்டைகளை உருட்டிவிட்டு—தேர்தலில் நின்றால் மட்டும் ஒரு அரசாங்கம் நிற்காது. பிறகு அது உள்ளே இருந்தே உடையும் “Burst up from within” அதுதான் இங்கேயும் நடந்தது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நாட்டிலே இருப்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும்.

10-50 மணி

இன்றைக்கும் அவர்களுக்கு ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? எதற்காக இந்தக் கூட்டுக்குப் போனார்கள்? “காகிதப் பூ மணக்காது காங்கிரஸ் சோஷலிசம் இனிக்காது” என்ற கோஷம் சொல் எங்கே இருந்து வந்தது. அந்தச் சொல்லுக்கும் கோஷத்திற்கும் அவர்கள் இன்றைக்கு மதிப்பளிக்கிறார்களா? அந்தச் சொல்லையெல்லாம் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டார்கள். எங்களுக்கு அந்தச் சொல்—அந்த கோஷம் வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் இன்றைக்கு அதைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவா அந்தச் சொல்லை அந்தக் கோஷத்தை குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டார்கள். அப்படிக் குழிதோண்டி புதைத்துவிட்டு “அண்ணா அண்ணா” என்று மட்டும் சொன்னால் என்ன நடக்கும்? ஆக இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற பிரச்சினை. இனி வருத்தப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. சரித்திரம் நமக்கு இடுகிற கட்டளையை எப்படி நடத்திக்கொண்டு போக இருக்கிறீர்கள்? சரித்திரத்தை மாற்ற வேண்டுமென்றாலும் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் நம் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அது தானாக வந்து விடுகிறதா என்றால் வராது. இப்பொழுது நோக்கம் என்ன தெரியுமா? ரொம்பக் குறுகிய நோக்கம். அகழியிலே விழுந்த முதலைக்கு அதுவே வைகுண்டம். காங்கிரசுக்கு அண்ணா தி.மு.க. இல்லை என்றால் ஒரு நிமிஷம் இங்கே இருக்க முடியாது. இவர்கள் ஏன் அவர்களோடு சேர்கிறார்கள் என்று நமக்குப் புரியவில்லை. அது அவர்களுடைய சுதந்திரம். நான் அதை மறுக்கவில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் இங்கே சபையில் இருந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் இன்டர்வீன் பண்ணினால் நான் இன்னும் ஏராளமான விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்கலாம், சபாநாயகர் அனுமதித்தால். அவர்கள் இல்லாமல் போய் விட்டார்கள். இருந்தாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்களுடைய நோக்கம் என்ன? ஏன் இராஜிவ் காந்தியோடு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள்? தமிழக மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒப்பந்தமா? இன்றைக்கு வி.பி. சிங்கும் மற்றவர்களும் செய்கின்ற ஒப்பந்தம் மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒப்பந்தம். ஆனால் இவர்கள் செய்தது என்ன ஒப்பந்தம்? “தேர்தலிலே நாங்கள் அத்தனைபேரும் சேர்ந்து நிற்காததால் எங்களைச் சட்டசபைத் தேர்தலிலே இவர்கள் தோற்கடித்து விட்டார்கள், இந்தத் தேர்தலிலே பழி வாங்கிவிட வேண்டும். ஆகவே, ஒட்டு அத்தனையையும் போடுங்கள் எங்களுக்கு என்று சொல்லி,

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

வெற்றியைப் பெற்று உங்களை நாங்கள் டெல்லி சிம்மாசனத்திலே அமர்த்துகிறோம்; அமர்த்தியவுடனே இந்த அரசாங்கத்தை டிஸ்ப்மிஸ் பண்ணி எங்களை இந்தச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி விடுங்கள்'' இதுதான் கான்ட்ராக்ட்டு. இதுஜனநாயக கான்ட்ராக்ட்டா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அல்லவா இந்த அரசு? 9 மாதங்கள், பத்து மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. அந்த மக்களை நீங்கள் மதிக்கிறீர்களா? தமிழ்நாட்டு மக்களை மதிக்கிறீர்களா? இப்பொழுது நீங்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறீர்கள்- எங்கள் எல்லோரையும் கேட்கிறீர்கள். மார்க்சிஸ்ட்டுகளே போய் அவர்களுக்கு வக்காலத்தாம். இதல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது. எங்கே வக்காலத்து இருக்கிறது? இரண்டு கட்சிகளுக்கிடையிலே ஒரு இணக்கமான ஒரு வட்டத்திலே நின்று செயல்படுவதைக் கண்டாலே பொறுக்காத வயிற்றெரிச்சல் அதற்கு நாம் என்ன செய்வது? இப்பொழுது நான் சொல்கிறேன். அது போகப்போக என்னவாகும் என்றால், Not only burst from within the Party but burst from our own stomach. இப்பொழுது நாம் என்ன செய்வது. அதற்கு நாம் ஒன்றும் பண்ண முடியாது. ஆகவேதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஆர்குமெண்ட்ஸ் கரெக்ட் அல்ல. அந்தக் கட்சி இருந்து செயல்பட வேண்டும். அவர்கள் தெரியமாக ஒரு சேலஞ்சு எடுக்கட்டும். நாங்கள் இன்றைக்கு இடது முன்னணி சார்பிலே மார்க்சிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே எடுக்கும்படியான ஒரு கண்ணோட்டம் என்ன? அவர்கள் பக்கத்திலே இந்த நாற்பதும் இந்தப் பக்கத்திலே அறுபதும் இருக்க 20 சதவீத மக்கள் இங்கே நிற்க வேண்டியவர்கள், நின்றவர்கள், 1967-லேயிருந்து நின்றவர்கள், அந்த மக்களை நாம் எப்படி வெற்றி கொள்வது என்பதற்கு வேண்டிய அத்தனையையும் ஆளுங்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி செய்ய வேண்டும்.

நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் அதிலே ஈடுபட வேண்டும். நாங்களும் கூட நின்று எங்களால் இயன்றது அத்தனையும் செய்யத் தயார் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அது. அதோடு அந்த அரசியல் பகுதியை நான் முடித்து விட்டேன்.

தொழில் வளர்ச்சி பற்றி சின்ன பாயின்ட் இருக்கிறது. என்ன பிரச்சினை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம் என்றால் சொன்னது நிறைவேற வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் மட்டும் பொறுப்பு என்பது அல்ல. சொன்னது நிறைவேற வேண்டும். இன்றைக்குக் கிளைமேட் நல்லபடியாக இருக்கிறது. சூழ்நிலை, கால நிலை, இங்கே இருக்கிற வெப்பம், குளிர் அல்ல. ஆங்கே மத்தியிலே நல்ல அரசாங்கம் அதிலே நாமும்கூட பார்ட்டு. நாங்கள் வெளியில் இருக்கிறோம். இருந்தாலும், எங்களுடைய ஆதரவு எப்படித் தெரியுமா? அன்கண்டிஷனல் சப்போர்ட்டு. உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள். அவர்களின் தேர்தல் அறிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

எங்களுடைய நிபந்தனையற்ற ஆதரவு. காரணம், சில ஜனநாயக அம்சங்களையெல்லாம் கொண்டு வரக்கூடிய தன்மையிலே புதிய அரசு இருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையிலே நமது அரசும் — நமது முதலவர் அவர்களும் இதற்கான முழு முயற்சியை எடுக்க வேண்டும். தொழில்களே இன்னும் அதிகப்படியான சில வசதிகள் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே கூட சிறு தொழில்கள் மிக முக்கியமானவை. சிறு தொழில்கள்தான் கிராமப்புறத்திலிருந்து வேலை தேடிப் பட்டணங்களிலே, புத்தாயிரக் கணக்கிலே, இலட்சக் கணக்கிலே — நேற்று கூட ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, கெட்டும் பட்டணம் சேர் என்று சொன்னார், அந்தக் கடைசி பெஞ்சிலே இருப்பவர் அப்படி வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்குக் கிராமங்களிலே வேலை கிடைக்க வேண்டும். ஆகவே, அதற்காக சிறு தொழில்களுக்கு, அதைப் பராமரிப்பது என்பது ரொம்ப அவசியம். அது பரிபூரணமாகக் கைவிடப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் மத்தியில் இருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான என்ஜினியரிங் சிறு யூனிட்ஸ், பவுண்டரிஸ் உள்பட. கோவை மாவட்டத்தில் தொழிலுக்கு கோக் இல்லை, தேன்கும்பு இல்லை என்று முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். இந்தியாவில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஸ்டீல் மிலும் மத்திய அரசினுடைய தொழில். அதிலே 15 சதமானம் நிக் அயர்னை உற்பத்தி பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ள நார்ம்ஸ்லை எந்தத் தொழிற்சாலையாவது செய்திருக்கிறதா? செய்யவில்லை. அந்த நிலைமை இனிமேல் வரக்கூடாது. தொழில்களெல்லாம் நலிந்து போகாமல் கரியும், இரும்பும் கிடைப்பதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் மார்ஜினலாக இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட யூனிட்ஸ்களெல்லாம், சிறிய யூனிட்கள் உள்பட, கொஞ்சம் பண வசதிக்கு, கொஞ்சம் வட்டி குறைத்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமா? ஒரு லெவலுக்கு மேலே, பெருந்தொழில்கள், நடுத்தர பெரும் தொழில்களுக்குக் கொடுப்பதைவிட கம்மியான முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு இப்பொழுது சில வசதிகள் இருக்கின்றன. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

10.55 மணி

அதிலும் கைத்தறி, விசைத்தறி, முந்திரித் தொழில், கயிறு உண்டாக்குவது எண்ணெய் மில்கள், ரைஸ் மில்கள், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விதமான தொழில்களில் இலட்சக் கணக்கானவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் சிலவற்றை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது போதுமானதாக இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை மக்கள் கிராமங்களிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கில் வெளியேறிக்

1990 சனவரி 24]

(திரு. கே. ரமணி)

கொண்டிருப்பதைக் குறைப்பதற்கும், அவர்கள் அங்கேயே தங்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பது நல்லது. அதை நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது. Exodus from the villages to the towns என்பதை எந்த அளவிற்குத் தடுக்க முடியுமோ அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்ஜினியரிங் பவுண்டரிகளுக்கு எல்லாம் டல சாதனங்கள் கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போல வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்கிற போது பொது வேலை வாய்ப்பு பற்றி நான் வரவில்லை. அதைப் பின்னால் பேசிக் கொள்ளலாம். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காத காரணம் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. பஞ்சாலைகளில் இருக்கிற பெண்கள் அநேகமாக காலியாகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே வேலை இல்லை. அத்தனை இடங்களிலும் மூன்று ஷிப்ட் என்று வைத்து இரவு வேலை பெண்களுக்கு முடியாது என்று சொல்லி பெண்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். இது பல தொழிற்சாலைகளில் நடைபெறுகிறது. இன்னொரு பக்கம் வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு என்றும் நம்முடைய முதல்வர் அறிவிப்பு கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறோம். முதலாளிகளும், தனிப்பட்ட இலாப நோக்கு உடையவர்களும் பெண்கள் ருந்தால் செலவு அதிகம் என்று கருதி அவர்களை வெளியேற்றுவதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது.

அதைப்போன்று மத்திய அரசின் தொழில்கள் சிலவற்றை இங்கே தொடங்க வேண்டும் என நமது அரசின் சார்பிலே ஆலோசனைகள் வைக்கப்பட்ட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். நீலகிரியில் கலர் பிலிம் தொழிற்சாலை வருவதற்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு ரெயில் பெட்டி தொழிற்சாலை வருவதாக பேசப்பட்டது. அந்தப் பேச்சு அப்படியே ஆவியாகி போய்விட்டது. அது என்னவாய் என்று தெரியவில்லை. அதைச் செய்ய வேண்டும். இதுபோன்று பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேல் ஒரு புதிய செல்வம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினம் தாலுக்கா முழுவதும் இன்றைக்கு எண்ணெய் வயலாக இருக்கிறது. அது ஒரு Oil field. அதிலே பெரிய சுத்திகரிப்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசின் சில திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதைத் துரிதமாகக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னைக் கேட்டால் அந்தக் கடலோர தீரம் பூராவும் ஏராளமாக எண்ணெய் வளம் பெற்றுள்ள ஒரு டகுதி என்று தெரிகிறது, அதை அந்த அளவிற்கு பயன்படச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

டாமின் நிர்வாகம் நமது அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம். அது நல்லமுறையில் வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் அதனுடைய நிர்வாகிகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசு கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு இருக்கிற தலைமை நிர்வாகி முரட்டுத்தனமாக ஊழியர் களிடமும், தொழிலாளர்களிடமும் நடந்து கொள்கிறார் என்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். நல்லமுறையில் அந்த ஸ்தாபனம் வளர வேண்டும். இன்னும் பல இடங்களில் பூமிக்கு அடியில் என்னென்ன சனிமங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடித்து இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) முடித்து விடுகிறேன்.

அதைப்போல ஒரு முக்கியமான விஷயம். நம்முடைய சுதந்திர இந்தியாவில் முதன்முதலாக செய்ய வேண்டிய முக்கியமான காரியத்தைச் செய்யாமல் விட்டவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியும் அதன் ஆட்சியும் ஆகும். அது என்னவென்றால், நிலச்சீர்த்திருத்தம். இங்கே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அரசாங்கம் இருக்கிறபோது ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பினார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கான ஜனாதிபதி உத்தரவு கிடைக்கவில்லை. அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு லட்சத்து சொச்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் கிடைத் திருக்காது, ஆகவே விரிவான நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் 50 சதவீதம் மொத்த மத்திய சர்க்கார் வருமானத்தை கிராமங் களின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை வைத்துச் செயல்படுகிற அரசு இருக்கிற நேரத்தில் நிலக்குவியலை வைத்திருக்கிற மகாக்களிடமிருந்து அந்த நிலக்குவியலைப் பெற வேண்டும். இன்னும் ட்ரஸ்ட், கோவில் நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எடுப்பதற்கான ஒரு விரிவான சட்டத்தைத் தயார் பண்ண வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் முழுவதுமாக அதுபற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். கடைசி நேரத்தில் போய்ச் சொல்கிற மாதிரி இருக்கக்கூடாது. அப்படி ஒன்றைக் கொண்டு வந்து, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 32 மணித்துளிகள் ஆகி விட்டன. உறுப்பினர் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

11-00 மணி

திரு. கே. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, 2, 3 டாயிண்டு களைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

இந்த நிலச்சீர்த்திருத்த சட்டத்தை இப்போது இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு செய்வது சாத்தியம். உத்தரப் பிரதேசம், 10,000 ரூபாய் வரைக்கும் ஏழை விவசாயிகள் கடனை ரத்து,

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

பண்ணி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கங்களுக்கு இப்போது தான் தைரியம் வந்தது. முதுகெலும்பு ஏற்பட்டது. ராஜீவ்காந்தி இருக்கிற வரைக்கும் அப்படிப்பட்ட கடனை ரத்து செய்கின்ற ஒரு அறிக்கையைக்கூட அவர்கள் வெளியிட்டு நான் டார்த்தில்லை. அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? ரூ. 10,000 என்று இங்கே கொன்னைவுடனே அவர்கள் ரூ. 12,000 என்று ஒரு இடத்திலும், ரூ. 15,000 என்று இன்னொரு இடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கடன்களைத் தள்ளுகிறார்கள். ஆகவே தமிழக அரசு இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழகத்தில் உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் வேறு என்னென்ன முறையில் அதிலே மாற்றங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

கோவில் நிலங்கள், மற்ற புறம்போக்கு நிலங்கள், தங்க காட்டுநிலங்கள் இவற்றை நாம் எடுப்பது காடுகளை நாசப்படுத்த அல்ல. அப்படிப்பட்ட நல்ல நிலங்களை நாம் எடுப்பதற்கான ஒரு 'காம்பரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' கொண்டு வர வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் கொள்கையைப் பற்றி, திட்டத்தைப்பற்றி, கவர்னர் உரையிலே ஒன்றும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதே மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றியும் ஒன்றும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு, இரண்டிற்கும் சமமாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சவுகரியங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்பது ஒரு நல்ல அம்சம், வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அவர்களும் அதை அறிந்துதான் இருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதை அமைத்துக் கொடுப்பதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன அதை அவர்கள் பேசி முடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறைந்தபட்சம் பள்ளத்தைத் தொழில்களுக்கு நிர்ணயிக்க வேண்டும். நிர்ணயித்து, அமலாசாயம் இருக்கும் தொழில்களுக்கு அமலாக்கத் வேண்டும். பல இடங்களில் நிர்ணயிக்காமல் இருப்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஆனாலும் சட்டத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நிறைவேற்றி, அதை இன்றைக்கு எந்தத் தனி தொழிற்சாலை முதலாளிகளும் அமலாக்கத் தயாராக இல்லை. அவர்களை அமலாக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான விதிமுறைகளைக் கடுமையாக்க வேண்டும். 480 நாட்கள் சர்வீசானால் அவர்களை பர்மனென்ட் ஆக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்வது கிடையாது. அதற்கு முன்னால் ரூ. 10,000, ரூ. 20,000 என்று கொடுத்து விடுகிறேன். நீங்கள் வெளியே போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். "It is compulsory retirement by giving more money". ஆனால் அவன் இஷ்டப்பட்டுத் தான் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

பெண் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலைகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், தொழிலாளர் சட்டங்களில் சில தேவையான மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதே மாதிரித் தொழிலாளர் நல இலாக்காவில் போதிய அளவிற்கு நல்ல

[திரு.கே. ரமணி]

[1990 சனவரி 24]

அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். டல இடங்களில் அதிகாரிகள் போதவில்லை. கோர்ட்டுகள் இல்லை. இவ்வளவும் வந்திருக்க வேண்டியது. நமது மேனமை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் இந்த அம்சங்கள் வந்திருந்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

தொழிற்சங்க அங்கீகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ballot மூலமாக தொழிற்சங்க அங்கீகாரத்திற்கான சட்டமும் கொண்டு வரவேண்டும். கார்ப்டரேஷன் தேர்தல்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திலே நடத்தி முடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் காலம் எல்லாம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி அதை ஒத்திப்போட இடமில்லாமல் டார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். 18 வயதானவர்களுக்கு ஓட்டுரிமையை வழங்கவேண்டுமென்று போன சட்டமன்றத்திலே நாம் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது நாடு முழுவதும் எல்லோருக்கும் 18 வயதானால் ஓட்டுரிமை உண்டு என்று வந்தாயிற்று. பார்லிமெண்ட தேர்தலிலே ஏற்கெனவே வந்த காரணத்தினால் சட்டமன்றங்களிலும் அத்தகைய மாற்றம் கொண்டு வந்து அமுல் செய்யவேண்டும்.

விலையேற்றத்தைப் போக்கவும், வேலைவாய்ப்பின்மையைப் போக்கவும், முடிக் கிடக்கின்ற ஆலைகளைத் திறப்பதற்காக 5,6 ஆலைகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது. மறுபடியும், 5,6 ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை எடுப்பதற்காக அரசு முடிவு செய்திருப்பதனால், அடெச் சீக்கிரம் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லையென்றால் அதில் ஆடத்திருக்கிறது. அதிலே இருக்கின்ற அனக சாதனங்களை திருடிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். கடைசியில் பார்த்தால் 'காம்பவுண்ட்டம்' சிலதும் தான் மிச்சமாக இருக்கும். எனவே இனி மூடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் பீ அண்டு சீ. ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே 8,000 டனியாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஒன்றைக்கு எனக்குக் கிடைத்த செய்தி, 2,000 பேரை ஆட்குறைப்பு செய்யவேண்டுமென்று, இப்போது 'காம்பரமைஸ்' செய்யவேண்டுமென்று யூனியன்களை கூப்பிட்டிருக்கிறது நிர்வாகம். இப்போது வேலைவாய்ப்பை உயர்த்தவேண்டும், அதிகமாக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்கின்றபோது அங்கே 2,000 பேரை வெளியேற்றுவதற்கு நீயே வந்து உட்கார்ந்து டேசு என்று கூப்பிடுகிறார்கள். அதற்குத் தயவு செய்து அனுமதி அளிக்கக் கூடாது. இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்காமலேயே எந்த ஒரு தொழிற்சாலையையும் பூட்டுவது என்பது கூடாது. அதற்கென்று ஒரு சட்டம் இப்போது சில விதிமுறைகளை வைத்திருப்பது போதாது. அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

இந்தத் தேர்தலில், தமிழ்நாட்டில் பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் இந்த முன்னணிக்கு வந்துள்ள தோல்வியைக் காட்டி நீங்கள் பதவியிலிருந்து இறங்குங்கள் என்று சொல்வதற்கு எந்த லாயக்கும் இல்லாத ஒரு கூட்டு இங்கே நடக்கிறது. காங்கிரசையும்

1990 சனவரி 24]

[திரு. கே. ரமணி]

அண்ணா தி.மு.க. வையும் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டினுடைய நல உரிமையைப் பிரதிபலித்து நல்லுங்கள், அகில இந்திய ரீதியில் வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அரசோடு நீங்கள் சேர்ந்து நல்லுங்கள். அங்கே டோய் இதே கட்சியோடு நீங்கள் சேர்ந்து உலாம் பூராவும் நீங்கள் யார் என்பதை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் இந்த நிலைமை வேண்டாம். தமிழ்நாட்டில் நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்துதான் இங்கே வாழ்கிறோம். அந்த முறையில் அவர்களும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று அந்தக் கட்சிகளுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற மக்களுக்கு நான் வேண்டுகோளாக வைத்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பேசும்போது கோவில் நிலங்களை எடுப்பதற்கு உபரி நிலங்களை எடுப்பதற்கு ஒரு 'comprehensive legislation' கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் Hindu Religious Endowment Act Section 41—லே Resumption of land என்ற ஒரு டாபிக்கே இருக்கிறது. அந்தச் சட்டமே சரியாக இருக்கிறது. நீங்கள் அதை அமல்படுத்தினால் அதுவே போதும். புதிய சட்டமே வேண்டாம்.

(11.05 மணி)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய நண்பர் திரு. ரமணி அவர்களோடு 40 பேர் தங்களுடைய கருத்துக்களை—உரையின் மீது கொள்கை விளக்கங்களை—இந்த அரசு இந்த உரையைத் தொடர்ந்து எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அறிவுரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். உரைக்கு நன்றி தெரிவித்தும், உரையில் தங்களுக்குள்ள மன வேறுபாடுகளை எடுத்துரைத்தும் நடு நிலையாக நின்று இந்த அரசு செயல்பட வேண்டிய விதம் குறித்தும், உரையாற்றிய அவைவருக்கும் நான் இந்த அரசின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலில் ஒரு மகிழ்ச்சிகாரமான அறிவிப்போடு என்னுடைய உரையைத் தொடங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நாளை மறுநாள் குடியரசு நாள். நேற்றையதினம் இதுவரையிலே பெருமளவுக்கு மறந்து போயிருந்த அல்லது மறக்கின்ற அளவுக்குச் செய்யப் பட்டிருந்த, நேதாஜி சபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்களுடைய பிறந்த நாளை, இந்தியா முழுமையும் கொண்டாடி, இந்தியாவினுடைய பிரதமர் தேசிய முன்னணியினுடைய தலைவர் திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் நேதாஜி அவர்களைப் பற்றி பாராட்டுரை வழங்கி தொலைக்காட்சியில் வானொலியில் அவருடைய அருமை பெருமைகள் எல்லாம் பேசப்பட்ட நாள். நாளை மறுநாள் குடியரசு நாள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

அதற்கு இடையே, இந்த அரசு நாட்டின் விடுதலைக்காக போராடியவர்களை மறந்தது இல்லை என்பதற்கு அடையாளமாக கடந்த காலத்தில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது, அதைப் போலவே எல்லை மீட்பு போராட்டம், மொழிக் காவலர்கள் என்ற நிலையில் மொழியைப் பாதுகாக்க களம்புகுந்தவர்களுடைய தியாகம், இவற்றை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே 250 ரூபாயாக இருந்த மாதாந்திர ஓய்வு ஊதியமாக வழங்கப்பட்ட தொகையை, 350 ரூபாயாக மாற்றியது இந்த அவை உறுப்பினர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

நேற்றையதினம் அவர்சனின் சார்பாக காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த சிலரும், எந்த இயக்கத்தையும் சாராத சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்காக அமைப்புகளை வைத்திருப்பவர்களும் என்னைச் சந்தித்து அவர்களுக்கு இலவசப் பேருந்து அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதனை அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி இப்போது அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களில் சுமார் 6,000 சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு, மாநில அரசு ஓய்வு ஊதியமாக ரூபாய் 350 பெறுகிற அந்தப் போராட்ட வீரர்கள் மாநில அரசு ஓய்வு ஊதியம் பெறுகிற 6,000 போராட்ட வீரர்கள், அதே போல எல்லைப் போராட்ட வீரர்கள் உள்ளிட்ட சுமார் 1,000 மொழிக் காவலர்கள், இவர்களுக்கு தமிழக அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களில் இலவசமாகச் செல்ல ஒவ்வொருவருக்கும் அதிக பட்சமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கிலோ மீட்டர் என்ற அடிப்படையில், ரூபாய் 500 மதிப்புள்ள பேருந்து பாஸ் வழங்க இந்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (11-10 மணி)

இந்த ஆளுநர் உரையின் முகப்பில் இன்று மத்தியிலே அமைந்துள்ள தேசிய முன்னணி அரசு குறித்தும், அந்த அரசு தேர்தல் நோத்திலே வழங்கிய வாக்குறுதிகளை படிப்படியாக நிறைவேற்றத் தொடங்கியிருப்பது குறித்தும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனை ஒட்டியும் வெட்டியும் இந்த மாமன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சுருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக இன்று காலையிலே பேசிய நம்முடைய சட்டப் பேரவையினுடைய முன்னாள் தலைவர், நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், நேற்றையதினம் இங்கே உரையாற்றிய பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மண்டல் கமிஷன் குறித்து தங்களுடைய பாராட்டுதலை, மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மண்டல் கமிஷன் என்பது ஏற்கெனவே ஜனதா ஆட்சிக் காலத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 20 ஆம் நாள் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு குழு. அது தன்னுடைய பணிகளைத் தொடங்கிய நாள் 21-3-1979. அது தன்னுடைய பணியை முடித்து அறிக்கை

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வழங்கிய தேதி 31-12-1980. அது நாடாளுமன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட தேதி 20-4-1982. 1978-லே அறிவிக்கப்பட்டு, நாடாளுமன்றத்திலே அந்த ஆற்றிக்கை 1982-லே வைக்கப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 8 ஆண்டுக் காலமாக அது கேட்பாரற்ற நிலையில், ஆனால் இந்தியாவிலே உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குறிப்பாக தமிழகத்திலே உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் அவர்களுக்காக குரல் எழுப்புகின்ற இயக்கங்கள், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடர் கழகம் போன்ற இயக்கங்கள் எடுத்த முயற்சிகளைப் பற்றியோ, அவர்கள் வடித்து எடுத்த மாநாட்டுத் தீர்மானங்களைப் பற்றியோ முன்பு இருந்த அரசு கவனிக்கவும் இல்லை, அதிலே ஆர்வம் சாட்டவும் இல்லை. அதுமத்திரமல்ல, நம்முடைய நண்பர் திரு, பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இந்த அவையிலேயே கடந்த கூட்டத் தொடரில் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை ஆராய்ந்து உடனடியாக நிறைவேற்ற மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நிறைவேற்றிய தீர்மானம் என்றைய ராஜீவ் அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அது பற்றியும் யாரும் கவலைப்படவில்லை. மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையிலே அப்போது தரப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டிய மிக முக்கியமான குறிப்பாகும். மண்டல் கமிஷனை அமைத்த குறிக்கோளை இந்தியா முழுமையும் உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்திய அரசினுடைய அலுவலகங்களிலோ அல்லது மத்திய அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களிலோ இரயில்வே அல்லது வங்கிகள், நெய்வேலி லி்கனைட் போன்ற கார்பரேஷன்கள் இவற்றில் எல்லாம் வேலை வாய்ப்புகளை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் பெற முடியாமல் ஏற்கனவே முன்னேறிய மக்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஒரு நியாயமான விழுக்காடு வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தான் அந்த மையக் கருத்தை வைத்துத்தான் மண்டல் குழு அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அப்படித் தயாரிக்கப்பட்டு அது வெளியிடப்பட்டபோது அதிலே தரப்பட்ட சில விவரங்களை இங்கே நான் படித்துக்காட்டுவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கிளாஸ் 1. பெரிய அதிகாரிகள், மத்திய அரசு அல்லது நிறுவனங்கள் இவற்றிலே பணியாற்றுகின்ற பெரிய அதிகாரிகள் என்று பட்டியல் எடுத்துக் கொண்டால் மொத்தப் பணியாளர்கள் 1,74,043 பேர்கள். அதிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், மலைவாழ் மக்களும் 9,891 பேர். 1,74,000 பேரில் 9,800 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 8,169 பேர். மீதமுள்ள 1,55,983 பேர் முன்னேறிய வகுப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள். இது கிளாஸ் 1, அடுத்தது கிளாஸ் 2 அதிகாரிகள், அதிலே மொத்தம் உள்ள பணியாளர்கள் 9,12,925 அதிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் 1,65,982. அதாவது முதல் வகுப்பு வேலைவாய்ப்புகளில் மிகக் குறைவாகவும், அடுத்து கிளாஸ் 2 என்ற அந்த வாய்ப்புகளில் ஓரளவு அதிகமாகவும்—

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஜனவரி 24]

ஆனால் நியாயமான அளவுக்கு அல்ல—ஒரளவு அதிகமாகவும் 9,12,925 மொத்தப் பணியாளர்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் 1,65,982 பேராக, பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 97,000 பேராக, முன்னேறிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 6,49,943 பேராக உள்ள இந்த நிலையையும் மண்டல் கமிஷனுடைய அறிக்கை வெளிப்படுத்தியது. கிளாஸ் 3, கிளாஸ் 4 ஆகிய இந்தப் பிரிவுகளை சேர்ந்த அலுவலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,84,646 அதிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் 1,18,282 பேர், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 96,575 பேர். மீதமுள்ளவர்கள் முன்னேறிய சமுதாயத்தை, சேர்ந்தவர்கள்.

(11-15 மணி)

இந்த ஏற்றத்தாழ்வு ஒழிக்கப்பட்டு, வகுப்பு வாரியாக அவரவர்களுக்குள்ள உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே பரிந்துரைத்த நதக் குறிப்புகள் எதுவும் ராஜீவ்காந்தி காலத்திலே நடைபெற்ற அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் அல்லது அதை ஆய்ந்து ஒரு முடிவு எடுக்க முன்வராமல் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டபோது, தேசிய முன்னணியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில், மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று எடுத்துச் சொன்னதற்கு இணங்கவும் அதைபோலவே தமிழகத்திலே வெளியிடப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையிலே மண்டல் கமிஷனின் பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், அதற்காக நாம் குரல் எழுப்ப வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொன்னதன் அடிப்படையிலும் தேசிய முன்னணியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் அதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தவகையிலும் இன்றைய தினம் அதற்கான முயற்சிகள் முடிபுரமாக மத்திய அரசிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி நடைபெறுகின்ற அந்த முயற்சிகள் ஏதோ ஒரு காரியம் நடைபெறுகூடாது என்றால் அதன் தலையிலே ஒரு கல்லைப்போடு, இல்லாவிட்டால் கமிட்டியை போடு ஒரு காலத்திலே 'கல்தி' சொன்னதைப்போல ஆகிவிடாமல் அந்தக்காரியம் உடனடியாக நிறைவேறுவதற்கு உரிய முயற்சிகளை மத்தியிலே உள்ள அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இங்கே நான் மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்தி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதைப்போலவேதான், இந்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரையை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்படித் தேர்தல் அறிக்கையின்னுடைய அடிப்படையிலே தேசிய முன்னணி அரசு பன்வந்திருக்கின்றதோ, அதைப்போலவே தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்ட 'இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்' எதையும் உடனடியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கின்ற ஆர்வத்தோடு மத்தியிலே உள்ள தேசிய முன்னணி அரசு பணிகளைத் தொடங்கி இருக்கிறது. அது குறித்து நேற்றைய தினம் நம்முடைய நண்பர்

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. பூவராகன் அவர்கள் இங்கே விளக்கமாகப் பேசி இருக்கின்றார்கள். முதல் நாள் இந்த விவாதம் தொடங்கிய நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் உரையாற்றிய உறுப்பினர்கள், 'இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்'-ஐ வியர்சித்து அதை ஏதோ ஒரு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைப் போலவும் இப்போது, 'இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில்' ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்பதைப் போலவும் சில வினாக்களை எழுப்பினார்கள்.

(11-20 மணி)

இதே மாமன்றத்தில் 1974 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாக மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதை நீங்கள் அனைவரும் மதிவிதாக அறிவிர்கள். மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்குக் காரணமாக, அடிப்படையாக அமைந்த அறிக்கை 'இராஜமன்னார் குழு அறிக்கையாக' இருந்தது என்பதையும் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய போது எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களுக்கும் அப்போது அனுப்பப்பட்டது. அன்றையதினம் பிரதமராக இருந்த அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானமும் அன்றைய பிரதமருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மாநில சுயாட்சி என்பது பயங்கரமான ஒன்று என்று கூறாமல் இது முதலமைச்சர்களுடைய மட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் விவேகத்தோடு ஒரு பதிலை அன்றைய தினம் தமிழக அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்குத் தொடர் நடவடிக்கை இல்லையே தவிர, மாநில சுயாட்சி என்கின்ற வார்த்தை பயங்கரமானது என்றோ அல்லது நாட்டைப் பிரிக்கக்கூடியது என்றோ அல்லது தேச விரோதமானது என்றோ அன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்லவில்லை.

ஆனால், மாநில சுயாட்சி என்றாலே தேச விரோதமானது என்ற ஒரு கருத்தை நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நேரத்திலும் அதற்கு முன்பு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தல் நேரத்திலும் இந்தியாவிலுடைய பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் பேசினார்கள். இது தேசத்தைப் பிரிக்கக் கூடியது; நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடியது; வெளிநாட்டுக் காரர்களுக்கு நாட்டை, துரோகம் செய்து காட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய ஒன்று என்றெல்லாம் மிகக் கடுமையான, பயங்கரமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி மாநில சுயாட்சி என்கின்ற அந்தத் தத்துவத்தையே உடைப்பதற்கு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அன்றைக்கு முயற்சித்தார்கள். இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்த ஒன்று என்பதற்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

அன்றைய தினம் இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்து வைத்த வாதம், நாம் 1974 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் முழுப் பகுதியையும் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளாமல், அதிலே இரண்டு வரிகளை மாத்திரம் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டது தன்னுடைய வாதத்திற்கு வலு சேர்த்துக் கொண்ட முயற்சியாகும்.

நம்முடைய 1974 ஆம் ஆண்டு தீர்மானத்தில், அந்த வரிகள் அரசியல் அமைப்பின் 263 ஆவது பிரிவில் சொல்லப்பட்டுள்ள மாநிலக் குழு, அனைத்து மாநிலக் குழு பயனற்றது. அதனால் எவ்விதப் பலனும் கிட்டாது என்று நாம் அதிலே சொல்லியிருந்தாலும்கூட, முன்னும் பின்னும் என்ன சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். முதலில், எல்லா முதலமைச்சர்களையும் அல்லது அவர்களுடைய நியமனதாரர்களையும் கொண்ட அனைத்து மாநிலங்கள் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்; எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்; இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் அதன் தலைவராக இருக்க வேண்டும்; மைய அமைச்சர்கள் அந்தக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருக்கத் தேவையில்லை; பாதுகாப்பு, அயல்நாட்டு உறவுகள், மாநிலங்களுக்கிடையே போக்குவரத்து, நாணயச் செலாவணி ஆகியவை குறித்து எடுக்கப்படவேண்டிய எந்தவொரு நடவடிக்கையும், மைய மாநில அரசுகளுடைய உறவைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில், அதைப் பொறுத்து, அனைத்து மாநிலக் குழு கலந்து ஆலோசிக்கப்பட வேண்டும்; அதைப்போல, மைய அரசு மேற்கொள்ளும் பொருளாதாரம், நிதி, பணம் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் விவாதிக்கும் வாய்ப்பையும் அந்த மாநிலக் குழு, இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் கொண்டிருக்க வேண்டும். அரசியல் அமைப்பின் 263 ஆவது பிரிவில் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்து மாநிலக் குழு பயனற்றது; அதனால் எந்தப் பயனும் கிட்டாது. எனவே அனைத்து மாநிலக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மைய அரசையும் மாநில அரசுகளையும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். பரிந்துரை எதுவும், ஏதேனும் காரணங்களுக்காக நிராகரிக்கப்பட்டால், அந்தப் பரிந்துரை நிராகரிக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களை நாடாளுமன்றத்தின் முன்பும், மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் முன்பும் வைக்கப்பட வேண்டுமென்பது; இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் எப்படி மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற நிலையிலே, 1974 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கொண்டிருந்த இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தினுடைய வாசகங்களாகும்.

இப்போதுகூட நம்முடைய பிரதமர் வி.பி. சிங் அவர்கள் 263 ஆவது பிரிவில் சொல்லப்பட்ட அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கூட, என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யலாம் என்று மாநில முதலமைச்சர்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் கொண்டுவர மத்திய அரசு

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முடிவு செய்திருக்கிறது; அதிலே என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யலாம் என்பதை நீங்கள் எழுதி அனுப்பினீர்களேயானால் அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்து உடனடியாக முதலமைச்சர்களையெல்லாம் அழைத்து ஒரு மாநாடு கூட்டி அதிலே உங்களுடைய கருத்தைக் கேட்டு, அதிலே திருத்தங்களோடு அந்த 263 ஆவது பிரிவை நடைமுறைப்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும் என்று அவர்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

(11-25 மணி)

நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 25-3-1989-ல் இந்த மாமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்தபோது நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். 'பிப்ரவரி திங்களில் புதுதில்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளேன். அவ்வமயம், சட்டம், நிர்வாகம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் மத்திய மாநில அரசின் உறவுகள் குறித்து ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பான முறையில் தொகுத்து விவாதிக்க, முன் வருவது அவசரமும் அவசியமுமானது ஆகும் என்று விளக்கியுள்ளேன். இதன் தொடர்பாக அரசியல் சட்டத்தின் 263-வது பிரிவின்கீழ் "அனைத்து மாநிலங்களின் குழுவை" Inter-State Council உடனடியாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும், அத்தகைய குழுவின் அமைப்பு செயல்முறைகள் பற்றி பிரதமர் அவர்கள்—அப்போது திரு. ராஜீவ்காந்தி பிரதமர்—மாநில முதலமைச்சர்களுடன் வெகு விரைவில் கலந்தாலோசிக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தியுள்ளேன்' என்று கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டேன். அப்போது அது கவனிக்கப்படவில்லை. இப்போது கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றி அறிய மத்திய அரசு ஏற்கெனவே அமைத்த சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் கருத்துக்கள் அனுப்பப்பட்டன. அப்படி அனுப்பப்பட்டபோது, அன்றைக்கு இருந்த அ.தி.மு.க. அரசின் சார்பிலும் கருத்துக்கள் அனுப்பப்பட்டன. அந்தக் கருத்துக்கள் எப்படி அமைந்தன என்றால் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் தேவையே இல்லை, 263-வது பிரிவையே எடுத்து விடலாம் என்று அ.தி.மு.க. ஆட்சியினால் கருத்துக்கள் அனுப்பப்பட்டன. 1985-ம் ஆண்டு அந்தக் கருத்துக்கு ஒரு காரணம் சொன்னார்கள். அந்தக் குழு, மத்திய மாநில, அரசுகள் சொல்வதைக் கேட்டு நடக்கவேண்டுமென்ற அளவிலே இல்லாத காரணத்தால் இந்த 263-வது பிரிவையே எடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள். பிறகு மீண்டும் காரணம் கேட்டு சர்க்காரியா கமிஷன் அ.தி.மு.க. அரசை வினவியபோது, 1985-ம் ஆண்டு ஒரு கருத்தை எழுதினார்கள். அதுதான் வேடிக்கை. 35 ஆண்டுகளாக இந்த 263-வது பிரிவின்கீழ் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் அமையவில்லை. ஆகவே இனியும் அமையத் தேவையில்லை என்று முன்பிருந்த அ.தி.மு.க. அரசு ஒரு அருமையான கருத்தை எழுதி அப்படியே அந்தப் பிரிவை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அ.தி.மு.க.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

அரசு இப்படி எழுதியது, இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் உள்ள பிரிவையே எடுத்துவிடலாம் என்று. ஆனால் அண்மையில் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க. வெளியிட்ட அவர்களது தேர்தல் அறிக்கையில் மத்திய மாநில அரசுகளின் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிசாரம் காண, இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலை அமைத்திடப் பாடுபடுவோம் என்று தெரிவித்தார்கள். இது தேர்தல் அறிக்கை. 1985-ம் ஆண்டு இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் தேவையில்லை என்று எழுதி, 263-வது பிரிவையே எடுத்து விடலாம் என்று எழுதினார்கள், ஆகவே அந்த பதிலை படித்தார்கள்ளோ, படிக்கவில்லையோ, ஆனால் இப்படி இவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலை அமைக்கப் பாடுபடுவோம் என்று அ.தி.மு.க. கட்சியின் சார்பில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இவ்வளவு முரண்பாடுகளுக்கு இடையில் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலைப்பற்றி அந்தக்கட்சி தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற அதே நேரத்தில் நாம் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் தேவை, அதற்காக 263-வது பிரிவில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்று முடிவெடுத்து அந்த முடிவு எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்பதற்கு முதலமைச்சர்களைக் கூட்டி, பிரதமர் வி.பி. சிங் அவர்கள் கலந்தாலோசிக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல நிலையை இந்த இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் மட்டத்தில் உருவாக்கியிருப்பதற்கு நான் இந்த மாமன்றத்தில் அளருக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நன்றி கூறப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இங்கே பேசிய நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் சிலர் குறிப்பாக நண்பர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களும் நேற்றைய தினம் பேசிய திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களும் ஷைபான்சியல் டிசிப்ளின் கெட்டு விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவுரைகள் சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக 'இலவச அரிசி, சத்துணவு, இலவச முட்டை வழங்குதல் போன்ற காரியங்களால் 'பைனான்ஷியல் டிசிப்ளின்' சீர்குலைந்துவிடும் என்கின்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தச் செயல்பாடுகளால் நிச்சயமாக நிதியாதாரக் கட்டுப்பாடு குலைந்துவிடாது என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மூலதனச் செலவையோ அல்லது திட்டச் செலவையோ காட்டி இந்த நலிந்தோருக்காகச் செய்யப்படுகிற இந்த நல்ல உதவிகள் பாதித்துவிடவில்லை. அதற்கு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை நாம் செய்தாலும்கூட 1360 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்ட திட்டச் செலவு எந்த அளவிலும் குறையாது என்ற நம்பிக்கையோடு நாம் இருக்கிறோம்.

(11-30 மணி)

இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் இருக்கின்றன இந்தத் திட்ட ஆண்டு நிறைவுறு. அதிலே நாம் ஏற்கெனவே அறிவித்தவாறு 1360 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்ட திட்டச் செலவு முழுமை பெறும் என்ற நம்பிக்கையோடு நாம்

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதைப்போல மூலதனச் செலவும் எந்த வகையிலும் குறையப்போவது இல்லை என்ற உறுதியையும் நான் இந்த அவைக்குத்தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் கடந்த ஆண்டு அதாவது 1989 ஆம் ஆண்டில், ஆளுநர் ஆட்சியிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டச் செலவு 1,457 கோடி ரூபாய். திருத்திய மதிப்பீட்டில் அது 1,202 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்ததையும் நீங்கள் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது நாங்கள் இந்த 1,360 கோடி ரூபாயை நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவோம் என்று உறுதிபூண்டிருப்பதை எண்ணும்போது ஏற்கெனவே பைனான்ஷியல் டிசிப்ளின், குலைந்துபோய் இருந்தாலும் அந்த டிசிப்ளின் குறையாமல் காப்பாற்றுகிற பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்று உங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியதாக நடக்கும் என்பதையும் நான் இங்கே திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நல்வாழ்வுத் திட்டங்களுக்காக ஒரு அரசு செலவிடுவது இன்றைய சூழ்நிலையில் தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். நண்பர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், ஒட்டுக்களுக்காக நாம் செய்கின்ற காரியம் இது என்று. நான் அவருக்கும் சொல்கிறேன், மற்றும் இங்கே பேசிய பல நண்பர்களுக்கும் — இந்த இலவச உணவு, இலவச உடை, இலவச முட்டை இவை எல்லாம் தேவைதானா என்று கேட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் — நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டம் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்கள் வாக்களிப்பார்கள், அல்லது வாக்களிக்க மாட்டார்கள் என்பதல்ல. நான் நன்றாக இதை ஆராய்ந்து பார்த்து இருக்கிறேன். நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய காலத்தில் ஏறத்தாழ 60 இலட்சம் பிள்ளைகளுக்குச் சத்துணவு போடப்பட்டபோது அப்போது நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலோ அல்லது அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற உள்ளாட்சிமன்றத் தேர்தலிலோ அந்தக் கட்சி வெற்றிபெற்றுவிடவில்லை. எனவே வாக்குகளுக்காக இந்தத் திட்டங்கள் என்றோ அல்லது திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவதால் வாக்குகள் விழுந்துவிடும் என்றோ கடந்த காலத்திலே திரு. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியிலே நாம் அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அல்ல என்ற விடை நமக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். எனவே வாக்குகளுக்காக அல்ல.

வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான பிடியும் இல்லாமல், சுதந்திர இந்தியாவில் இன்னமும் நடைபாதையில் வாழ்கிற மக்கள், ஊனமுற்ற நிலைமையில் எந்த உதவியும் கிடைக்காமல் நலிந்துகொண்டிருக்கிற மக்கள், தங்களுடைய நோயைப் போக்க முடியாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், பசிப்பிணியால் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிற மக்கள், குடிசையில் குமுறிக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு அரசு, நாங்கள் நீண்ட காலத் திட்டங்களைத் தந்து நிறைவேற்றுவோம், அதுவரையில் பொறுத்திரு என்று சொன்னால் அது 'அரசன் வருஷான்' கழுத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 சனவரி 24]

திலே உனக்கு மாலை சூட்டுவான்' என்று ஒரு ஏழையைப் பார்த்து 'அதுவரையில் நீ எதிர்பார்த்துக்கொண்டிரு' என்று சொல்லி அவளை ஏங்க வைத்து, எதிர்பார்த்தது நடக்காமல் அவள் வாழ்விழந்து போவதுபோல் அது முடிந்துவிடும். எனவே தான் இன்றைக்கே நம்மால் முடிந்த காரியங்களை, நல்லுதவிகளை அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. அதற்காக நீண்ட காலத்திட்டங்களை இந்த அரசு புறக்கணித்துவிடவில்லை. புறக்கணிக்கப்போவதும் இல்லை. அது வரையிலே பொறுத்திருக்க இயலாதவர்கள், துடித்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள், அவர்களை ஓரளவுக்காவது கை தூக்கிவிட வேண்டும் என்று எடுக்கின்ற முயற்சிகள்தான் இவையே தவிர வேறு அல்ல. உங்களுக்கு ஒரு விவரத்தைச் சொல்லவேண்டுமே யானால், 10-1-1990 நாள் வரையில் இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, இந்தக் கால கட்டத்தில், இருதய நோய், அதனால் பாதிக்கப்பட்டு அறுவை சிகிச்சைக்குச் சென்றவர்கள் சிறுநீரகக் கோளாறால் சிகிச்சைக்குச் சென்றவர்கள், மற்றும் வேறு பல நோய்களுக்கு ஆளாகியவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் உதவி அளிக்கும்படி, இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், கட்சி சார்பற்ற முறையில் அவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், யார் ஆதாரங்களோடு அரசுக்கு முறையீடு செய்தாலும் அவை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இந்த ஓராண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக இருதய நோய் சிகிச்சைக்காக மாத்திரம் 83 பேர்களுக்கு இந்த அரசு உதவித் தொகை வழங்கியிருக்கிறது. அதுபோலவே, சிறுநீரக சிகிச்சைக்காக 23 பேர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கியிருக்கிறது. வேறு பல நோய்களுக்காக 9 பேர்களுக்கு, மொத்தம் 120 பேர்களுக்கு இந்த உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(11-35 மணி)

திருமண உதவித் திட்டம் மூவலூர் மூதாட்டி இராமாமிர்தம் அம்மையார் பெயரால் அமைந்துள்ள திருமண உதவித் திட்டம். அதில் இதுவரையில் 10,100 பேர்களுக்கு, இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், முழுமையாக ஓராண்டு முடியாத இந்தக் கால கட்டத்தில் 10,100 பெண்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்ற ஊக்குத்தையும் பெறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏழ்மை நிலைமையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு வாழ்வே இல்லை என்ற அவநம்பிக்கையிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டு ஒரு புதிய ஓளியை அவர்கள் பெற முடிகிறது. இந்த ஓராண்டுக் காலத்திலே 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு வாழ்வு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அது போலவே கருவுற்ற மகளிருக்கு கிட்டத்தட்ட 66 ஆயிரம் பெண்களுக்கு, அவர்கள் கருவுற்றிருக்கிற நேரத்திலே அவர்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கும், குழந்தை பிறந்த பிறகும் கூட அதற்கான செலவினங்களுக்காக 200 ரூபாய் தருவதாக அறிவித்து, அது அறிவிக்கப்பட்டு நின்றுவிடாமல், அப்படியும் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 5 அல்லது 6 கோடி

1990 சனவரி 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செலவில் நம்முடைய நிதி ஆதாரக் கட்டுப்பாடு குலைந்துவிடும் என்று யாரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. நீண்டகாலத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிற அதே நேரத்திலேயே, இந்தத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற, தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சிலர் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை பற்றி ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார்கள். விவசாயிகளுடைய வேதனைகளைத் தீர்க்க இன்னும் பல முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோபிட்டுக் காட்டினார்கள். ஏற்கெனவே நம் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அறிவித்ததற்கு இணங்க வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், மாற்றியமைக்கப்பட்ட குறுகிய காலக் கடன்களும், தவணை தவறிய கடன் தொகைகள் அனைத்தும் அறவே ரத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறுகிய, மத்திய காலக் கடன்கள் மீதுள்ள அபராத வட்டியும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நீண்டகாலக் கடன்கள் மீதுள்ள ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள வட்டியும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 39 கோடி ரூபாய் செலவை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இது அன்னியில் கடந்த ஆண்டில் அரசு விவசாயிகளுக்கு வட்டிச் சலுகை அளிப்பதாக அறிவித்ததனால் அந்தச் சலுகையையும் அறிவித்ததோடு அதற்கு ஈடு செய்ய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அந்தத் தொகையை வழங்காத காரணத்தினால் நிலுவைத் தொகையாக நின்றவிட்ட 6 கோடி ரூபாயை இந்த அரசுதான் இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கேகூட நான் அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் காட்டியது போலவும், நம்முடைய உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர், முன்னால் அந்த பொறுப்பேற்றிருந்த திரு. வீராசாமி அவர்கள், இதைப்பற்றி மிக விவரமாக எடுத்துக் கூறியதுபோலவும், நபார்ட் நிறுவனத்தினுடைய பலமான எதிர்ப்பு இதற்கு இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் அவர்களோடு இங்கேயிருந்து அங்கே சென்று கலந்து பேசி இந்த 106 கோடி ரூபாயை நாங்கள் விவசாயிகளுக்காக உதவியாக செலவழிப்பதற்கு நீங்கள் குறுக்கே நிற்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த 106 கோடி ரூபாய் அவர்களுடைய பளுவாக ஆகாமல் இருப்பதற்கு நாங்கள் வழிமுறைகள் காண மிகுந்த சிரமங்களை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

11--40 மணி

ஒரு நம்பிக்கை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய திரு. ரமணி நல்ல சீதோஷ்ண நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது அரசியலிலே ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இதைக் குறித்து மத்திய அரசோடு இந்த அரசின் சார்பில் பேச இருக்கிறோம். முன்பு இருந்த ராஜீவ் அரசு விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லை, வேறு வித வாழ்க்கை

[டாக்டர் மு.கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

சிக்கல், அவர்களுடைய தொழிலில் உள்ள முன்னேற்றக் குறைவு போன்றவைகளைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய ஒரு குழுவை அமைத்தது. அந்தக் குழு 1988 அக்டோபர் திங்களில் ஒரு நல்ல அறிக்கையைக் கூட ராஜீவ் அரசு இருந்த காலத்திலே வழங்கியது. அதிலே விவசாயிகளுடைய கடன் பளுவைக் குறைப்பது பற்றிய வழிமுறைகளை எல்லாம் கூடச் சொல்லியிருந்தது. அதுமாத்திரமல்ல, கடன் பளுவைக் குறைக்க மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் நிதிவசதிகளை எந்த வகையிலே ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிய விரிவான சிபாரிசுகளும் அந்த அறிக்கையிலே இடம் பெற்றிருந்தன. ஆனால் அந்த அறிக்கை மீது ராஜீவ் காந்தியினுடைய அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது ஆச்சரியத்திற்கு உரிய ஒன்றல்ல. வழக்கம்போல அந்த அறிக்கையும் கிடப்பிலே போடப்பட்டது ஆனால் இப்போது தேசிய முன்னணி அரசு விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை விரிவாக ஆராய்ந்து ஓர் அரிய முடிவை எடுக்கக்கூடிய கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிற காரணத்தாலே அதை நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முடிவுகள் வெளியான பிறகு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் என்ன நன்மைகளை வழங்க முடியும் என்பவற்றைச் சிந்தித்து அவை அறிவிக்கப்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் இன்றைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நெல் கொள்முதல் விலையை குவிண்டாலுக்கு 25 ரூபாய் நாம் அதிகப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். கொடுக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயம் அல்ல, மத்திய அரசு அறிவித்தாலும் கூட கொடுக்காமல் இருக்கலாம். 1980 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்தக் கொள்முதல் விலை 25 ரூபாயாக அதிகப்பட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது இப்போதுதான். இதனால் ஆகின்ற செலவு அரசுக்கு 27.5 கோடி ரூபாயாகும். இவ்வாறு 25 ரூபாய் அதிகம் கொடுப்பதன் காரணமாக நாம் தொடர்ந்து கொடுத்து வருகிற 35 ரூபாய் ஊக்கத் தொகையைக் குறைத்துவிடவில்லை. இதிலே அந்தப் பணத்தை கழித்துக் கொள்ளவும் இல்லை.

இந்த ஊக்கத் தொகை கொடுக்கின்ற வரலாறே எப்படி ஆரம்பமானது என்றால் முன்பு இந்த ஆட்சி நடைபெற்றபோது விவசாயிகளுடைய இந்தக் கொள்முதல் விலை உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களின் சார்பாக நான் டெல்லிக்குச் சென்று அன்றைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. பாபு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களிடத்திலே வாதாடினேன். அவர்களே என்னென்ன வழியோ சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்தக் கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்தித் தர இயலாது என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லி, கடைசியாக அவர் எனக்கு வழி சொல்லிக் கொடுத்தார். ஊக்கத் தொகை என்கின்ற பெயரால், போக்கு வரத்துச் செலவுகள் என்கின்ற பெயரால், நியாக ஒரு தொகையைக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்ன ப்ளேபரில் 15 ரூபாய் என்று அப்போது

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த அரசு முதன் முதலாக இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்கு அந்த 15 ரூபாய் ஊக்கத் தொகையாகத் தரப்பட்டது என்பதாக. அதுவாக வளர்ந்து 35 ரூபாயாக இன்றைக்கு ஆகியிருக்கிறது. இதனால் அரசுக்கு ஆகக்கூடிய செலவு 38½ கோடி ரூபாய் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல கரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் 8.5% ரெக்கவரி உள்ள கரும்புகளுக்கு 230 ரூபாயிலிருந்து டன் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். பம்ப் செட்டுகளுக்கு, 5 ஹார்ஸ் பவர் வாங்குபவர்களுக்கு இருந்த விற்பனை வரியை அறவே ரத்துச் செய்திருக்கிறோம். இதனால் 4 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு. மின் கட்டணத்தை 75 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய்க்கு ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்குக் குறைத்து 10 கோடி ரூபாய் இழப்பை இந்த அரசு இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றோடு விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய சலுகைகள் அல்லது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பலன்கள் முற்றுப் பெற்று விட்டன என்று சொல்ல மாட்டேன். என்றைக்கும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருப்பவை என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன். எனவே, இவற்றை எல்லாம் சிந்தித்து பார்த்து நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்னும் விரிவாக அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகள் பற்றி சொல்லப்படும் என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(11-45 மணி)

அடுத்து, காவிரிப் பிரச்சினை குறித்து நம்முடைய திரு.திட்சிதர் அவர்கள் கூட இன்று காலையில் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி சில ஆதாரப்பூர்வமான உண்மைகளை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். வழக்குகளை, அதாவது காவிரிப் பிரச்சினையிலே தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமையை மையப் படுத்தி நாம் தொடர்ந்திருந்த வழக்குகளை எந்தக் கட்சியையும் கேட்டுக்கொள்ளாமல் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் தானாக முன் வந்து அன்றைக்குத் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார் என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. இங்கே அவையிலே பேசப் பட்ட, எடுத்து வைக்கப்பட்ட உண்மையான ஆதாரங்களை மறுத்து, ஏதோ வெளியிலே பத்திரிகைகளிலே புழுதி வாரித் தூற்றிவிட்டால்—அதை வெளியிடுவதற்கும் சில பத்திரிகைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களே அந்தப் பத்திரிகைக்காரர்களே இதை ஆராயாமல் இது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும், எது உண்மையான ஆதாரம், எது போலியான ஆதாரம் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டால் சில பத்திரிகைக்காரர்கள் அதைப் பெரிய அளவிலே வெளியிடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிற காரணத்தால் அப்படி வெளியிடப்பட்ட ஒரு அறிக்கையில் 7-5-1972-லே இந்த வழக்குகளை வாபப் பெற்றுவிட்டோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலே வாபஸ் பெற்று விட்டோம் என்றும் இன்னொரு குற்றச்சாட்டாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

ஹேமாவதி, கபினி, ஹேரங்கி நதிகளில் கட்டப்படும் அணைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முன்பு இருந்த கழக அரசு முன் வரவில்லை என்கின்ற மற்றொரு குற்றச்சாட்டையும் சொல்லி தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது வெறுப்பு ஏற்படுத்த பெருத்த முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அதைத்தான் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். 20 சதவீத மக்களை, இன்னமும் இவற்றை எல்லாம் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிற மக்களைத் திருத்தி அவர்களுடைய விழிகளைத் திறக்க நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு மாத்திரமல்ல அரசுக்கு அரசை நடத்துகின்ற ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமை கட்சிகளாக இருக்கிற நாங்களும் உங்களோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது போன்ற புணைச் சுருட்டுகளால் உண்மைக்கு மாறான கருத்துக்களால், செய்திகளால் நாட்டு மக்களுடைய எண்ணத்தைத் திசை திருப்புகின்றவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்ற முயற்சியிலே நாம் அனைவரும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு பெரிய உண்மைக்குச் சற்றும் பொருந்தாத ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கின்ற ஆதாரங்கள் மூலமாக நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

21-5-1972 அன்றைய தினம் இந்திராகாந்தி அம்மையார் சென்னை வந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் நான் காவிரிப் பிரச்சினை குறித்து விரிவாகப் பேசினேன். அதைப் பற்றி பெங்களூரிலிருந்து வெளியாகின்ற டெக்கான் ஹெரால்டு என்ற பத்திரிகையிலே பின்வருமாறு செய்தி வந்தது. "Prime Minister Indra Gandhi said today that inter-State disputes at river waters should be thrashed out by the Chief Ministers concerned. It is much easier that way. If there is anything I can do, I will certainly help, she told the pressman after Tamil Nadu Chief Minister Karunanidhi had met her."; இந்த செய்தி டெக்கான் ஹெரால்டு பத்திரிகையிலே அப்போது வந்து இருக்கிறது.

அப்படிச் சந்தித்துப் பேசியபொழுதுதான் அவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். வழக்கு இருக்கும்போது பேசுவது என்பது சற்றுச் சிரமமான காரியம். இருதரப்பிலும் எரிச்சல் ஊட்டக் கூடிய நிலைமையிலே பேச்சு வார்த்தை அமைய வேண்டாம். எனவே அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவது நல்லது என்று என்னிடத்திலே சொன்னார். மீண்டும் முதலமைச்சர்களை அழைத்து வைத்துப் பேச அது வசதியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதையொட்டி 29-5-1972-ல் மூன்று மாநில முதலவர்கள் தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய 3 மாநில முதலமைச்சர்களுடைய கூட்டத்தை அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அமைச்சர், நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் கூட்டி இருப்பதாக அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

29 ஆம் தேதி டில்லியிலே கூட்டம் என்றதும் 27-5-1972 அன்று சென்னை தலைமைச் செயலகத்திலே உள்ள கேபினட் அறையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் யார், யார் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திருப்பூர் மொய்தீன், ஆறுமுகச்சாமி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி, ஏ.ஆர். பெருமாள், ஆர். சக்திமோகன், கே.டி.கே. தங்கமணி, கே. ராஜாராம், ஏ. ஆர். தாமோதரன், டாக்டர் ஹெச். வி. ஹண்டே, டி.கே. சண்முகம், கே. எஸ். அப்துல் வகாப், சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி.—இவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டார்கள்; அதற்கு அடுத்து நான் டில்லிக்குச் சென்று திரும்பிய பிறகு 4-6-1972-ல் நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலும் அவர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டார்கள். அப்போது அந்தக் கூட்டத்தில் பிரதமர் அவர்கள், பேச்சு வார்த்தை மூலமே பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும், அதற்கு முன்னர் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது என்றும் தெரிவித்த கருத்து விளக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதுதான் அந்தக் கூட்டத்தினுடைய 'மினிட்ஸ்'

(11-50 மணி)

அவர்களுடைய கருத்தை ஆராய்ந்த பிறகு 7-7-1972 அன்று ஏற்கனவே உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த வழக்கு எண் 1/71-ஐத் திரும்பப் பெற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, அந்த அடிப்படையிலே 28-8-1982 அன்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே மனு விண்ணப்பிக்கப்பட்டு, தமிழக அரசு தொடர்ந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற அனுமதி வழங்கப்பட்டதோடு, தேவைப்பட்டால் மீண்டும் புது வழக்குத் தொடர உரிமை உண்டு என்ற அடிப்படையில் தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. எனவே, 7-5-1972-லே வழக்குகள் வாபஸ் பெற்றதாகவேளியிலே சொல்லப்படுகிற கருத்தும் தவறு. அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசாமல் இந்தக் காரியம் நடைபெற்றது என்று சொல்வதும் தவறு. அதோடு ஸ்டே வாங்கவில்லையென்று சொல்லப்படுகின்ற கருத்தும் மிகமிகத் தவறு.

4-8-1971-ல் காவிரிப் பிரச்சினைக்கு நடுவர் மன்றம் அமைக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு ஆணை பிறப்பிக்க உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்தபொழுது அந்த வழக்கிலே தீர்ப்பளிக்கும் வரையிலும் மேலும் நடுவர் மன்றம் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வரையிலும் கர்நாடகத்திலே கட்டப்பட்டு வரும் ஹேமாவதி, கபினி அணை, ஹேரங்கி அணை, ஸ்வர்ணவதி அணை மற்றும் காவிரியில் மற்ற கிளை நதிகளில் கட்டப்பட்டு வருகிற அணைகளின் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொண்டு செயல்படுத்தா வண்ணம் தடை செய்யக்கோரி ஆணை பிறப்பிக்குமாறு ஒரு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

இதனை உச்ச நீதிமன்றம் 25-10-1971 அன்று பரிசீலித்து அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்து விட்டது. எனவே, நாம் ஸ்டே கேட்டதும் உண்மை; அந்த ஸ்டே தர முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் மறுத்து விட்டதும் உண்மை. அந்த உச்ச நீதிமன்றத்திலே அன்றைக்கு நீதிபதிகளாக இருந்து அந்த வழக்கை விசாரித்தவர்கள் Justice J. M. Shelat, Justice I. D. Dua, Justice S. C. Roy, Justice H. R. Khanna, Justice G. K. Mitter இவர்கள் தான் அந்த வழக்கை விசாரித்தவர்கள். கடைசியாக, Upon perusing the papers and upon hearing, the Court dismissed the Application என்ற வகையிலே அன்றைக்கு நாம் கேட்ட ஸ்டே நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவற்றையெல்லாம் மறைத்துவிட்டு ஏதோ 7 ஆண்டுக் காலம் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் காவிரிப் பிரச்சனை பேசப்படவில்லையென்று கூறுகின்றவர்கள் 10 ஆண்டுக்காலமாக என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. வழக்கைத் திரும்பப் பெறும்பொழுதே இதே பிரச்சனைக்காக மீண்டும் வழக்கைத் தொடரலாம் என்கிற அந்த நிபந்தனையோடுதான் வழக்குத் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த முயற்சியும் செய்யப்படவில்லையா அல்லது செய்து கடந்த காலத்திலே நடைபெற்ற அதே பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ச்சிதான் விளைவாக இருந்ததா என்பதையெல்லாம் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

நான் இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக்க அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, என்றைக்கும் விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குக் கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், காநாடக சட்டசபையில் நாம் கேட்ட தண்ணீரை அளிக்க இயலாது என்று திட்டவட்டமாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 டி.எம்.சி. கேட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 டி.எம்.சி. கேட்டு, அவர்கள் தரத் தயங்கிய பிறகு, அந்த 30 டி.எம்.சி. வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி முதல் அமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டலோடு இரண்டுமுறை தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு பேசினேன். அவர் தருகிறேன் என்று சொன்னார். பிறகு, பொதுப் பணி அமைச்சரை அனுப்பி வைத்தேன். பொதுப் பணி அமைச்சர், அந்த மாநிலத்திலே முதல் அமைச்சர் இருப்பார், அவர் மாலையிலே பெங்களூர் வருவார் என்ற அந்த நம்பிக்கையோடு அங்கே சென்றார். ஆனால், அந்த மாநில முதல் அமைச்சர் பெங்களூருக்குத் திரும்பாமல் டெல்லிக்குப் போய் விட்டார். டெல்லியிலும் விடவில்லை; அங்கே இருக்கிற மத்திய அமைச்சர் திரு. மாறணிதம் சொல்லி, திரு. வீரேந்திர பட்டலோடு தொடர்பு கொள்ளச் சொன்னேன். அவரும் தொடர்பு கொண்டு பேசினார். அங்கிருந்து திரு. வீரேந்திர பட்டல் சொன்னார், உங்கள் பொதுப் பணி அமைச்சரை மீண்டும் பெங்களூருக்கு அனுப்பி வையுங்கள் பேசுகிறேன் என்று. பொதுப் பணி அமைச்சர் பெங்களூர் சென்று அங்குள்ள நீர்ப்பாசன அமைச்சரோடு பேசினார், அதிகாரிகளோடு பேசினார்; அன்று மாலையிலே முதல்

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டிலோடு பேசினார். எங்களால் இயன்றதைச் செய்கிறோம், உங்கள் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள், நம்பிக்கையோடு இருக்குமாறு என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகு, இங்குள்ள கஷ்டத்தை அவர்களுக்குப் புரிய வைத்து, 15 டி.எம்.சி. யாவது வழங்குங்கள் என்று நாம் கேட்டு கடிதம் எழுதினோம். 15 டி.எம்.சி. வழங்குவதைப் பற்றி யோசிக்கிறோம் என்று அங்கிருந்த பொதுப் பணி அமைச்சர்—கர்நாடகத்துப் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் பேசியதாகச் செய்தி வந்தது. நேற்றைய தினம் சட்டசபையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், 30 டி.எம்.சி. தர இயலாது என்று. பேசித் தீர்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்களே, நாம் இன்றைக்கு வறண்டு போயிருக்கிற அல்லது இன்னும் சில நாளில் வறண்டு விடக்கூடிய அல்லது வரடி உலர்ந்து விடக்கூடிய பயிர்களைக் காட்டி, தஞ்சை, திருச்சி போன்ற காவிரி நதித் தீரத்திலே வாழ்கின்ற தமிழக விவசாயிகளுடைய வயிற்றிலே அடிக்காதீர்கள் என்று இறைஞ்சிக் கேட்கின்ற இந்த நேரத்திலே கூட ஒரு நல்லெண்ணெய் சமிக்ஞையாக 10 டி.எம்.சி.யோ, 15 டி.எம்.சி.யோ வழங்குவதற்குத் தயாராக இல்லாதவர்களிடத்தில் பேசி என்ன பயன் விளையும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(11-55 மணி)

கடந்த காலத்திலே ஜனதா தள ஆட்சியிடைய தலைவர், முதலமைச்சர் திரு. பொம்மை அவர்கள் இங்கே வந்தபோது, ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலேதான், இந்த அமைச்சரவைக்கு நடைபெற்ற வாழ்த்துக் கூட்டத்தில், காவேரியிலிருந்து 5 டி. எம்.சி., தண்ணீரை அவசரமாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர் அந்தக் கூட்டத்திலேயே அறிவித்தார். அடுத்த ஒன்றிரண்டு வாரங்களில் அந்த 5 டி. எம். சி. தண்ணீரை ஜனதா தளக் கட்சியினுடைய முதலமைச்சர் நண்பர் திரு. பொம்மை அவர்கள் உடனடியாக தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கினார்கள்.

வேடிக்கை என்னவென்றால், அதற்கு முன்பு கவர்னர் ஆட்சியிலும் 5 டி. எம். சி. தண்ணீர் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது அங்கிருந்து தண்ணீர் தரும்போதெல்லாம் அதற்கு மாற்றாக இங்கிருந்து மின்சாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தரப்பட்ட மின்சாரத்திற்கு பரிமாற்றமாக ஆகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக அதற்கு ஓரளவு கட்டணமும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது நடைபெற்றது. இந்தக் கணக்கை எல்லாம் இப்போது திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் நமக்கு எழுதி, அந்தப் பழைய பாக்கி எல்லாம் இருக்கிறது, அதை எல்லாம் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இப்படி ஒரு பரிவர்த்தனை இல்லாமலே திரு. பொம்மை அவர்கள் 5 டி. எம். சி. தண்ணீர் கொடுத்தாரே, அதற்கும், அவர்கள் கேட்காத பரிவர்த்தனை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

தனையை அதிலே நுழைத்து, அதற்கும் நீங்கள் மின்சாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனையைப் போட்டு திரு. பொம்மை அவர்கள் தண்ணீர் தரவில்லை. ஆனாலும் இவர்கள் நிபந்தனையை வலுவிலே புகுத்தி, அதையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நாம் கேட்ட தண்ணீரைப்பற்றி எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது. திரு. வீரேந்திர பட்டிலைப் பொறுத்தவரை நானும் அவரை மிக நன்றாக உணர்ந்தவன்; அவருக்கும் என்னை மிக நன்றாகத் தெரியும். இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ, எப்படி தமிழ்நாட்டிற்கு அரிசி வழங்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசு அன்றைக்கு முடிவு எடுத்ததோ, அன்றைக்குத் தமிழக மக்களுடைய வயிற்றிலே அடித்ததோ, அதைப்போல தி.மு.க. ஆட்சி இருக்கிற காரணத்தால் தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களிலே இருக்கிற விவசாயிகளுடைய வயிற்றிலும் அடிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு யாராவது அரிசி வழங்காதவர்கள் இப்போது இந்த அறிவுரையை வழங்கி இருப்பார்களோ என்று நான் எண்ணிட வேண்டிய கட்டாயத்திலே இருக்கிறேன்.

ஒரு மனிதாபிமானம் கூட இல்லாமல், மனித நேய உணர்வு கூட இல்லாமல் தஞ்சையிலே வாடுகின்ற, திருச்சியிலே வாடுகின்ற தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே வாடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு நாம் பலமுறை கேட்டும் கூட—இன்னும் கூடச் சொல்கிறேன். மூன்று நாட்களாக நான் தெர்லைபேசியிலே அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முயலுகிறேன். ஆனால் தவிர்ந்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், அவர்களால் பேச இயலவில்லை. இவ்வளவு நெருங்கிய நண்பர் பேச முடியவில்லை என்றால் எவ்வளவு பெரிய அரசியல் தாக்கம் இதிலே விளையாடுகிறது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

சில பேர் கேட்கிறார்கள், முதலமைச்சர் ஏன் அங்கே போகக் கூடாது என்று. அங்கே போனால் சட்டசபையை விட்டு விட்டு எங்கே போனால் என்று கேட்பார்கள். எதையும் பேசக் கூடிய அரசியல்வாதிகள் இதையும் பேசுவார்கள். எனவேதான் நான் இந்த அரசின் சார்பாக, இந்த அவையின் சார்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் காவேரி தீரத்திலும் வாடிக்கொண்டிருக்கிற காய்ந்து கொண்டிருக்கிற அந்த நிலங்களை, பயிர்களைக் காப்பாற்ற மீண்டும் ஒருமுறை என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர், கர்நாடகத்தினுடைய முதலமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்களே, உங்களால் இயன்றதைச் செய்யுங்கள்; 10 டி. எம். சி.யோ, 15 டி. எம். சி.யோ தண்ணீரை உடனடியாகத் திறந்து விட ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று மிகுந்த பணிவன்போடு இந்த அவையின் சார்பாக வீரேந்திர பட்டில் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நகராட்சிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி நண்பர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் இங்கே விரிவாகப் பேசினார்கள். அவருக்கு விரிவாக நான் பதில் சொல்ல விரும்பினேன். ஆனால் அவர் இங்கே இல்லை. அவர் இங்கே இல்லாவிட்டாலும் கூட, நான் என்னுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும். சில பேர் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய மறந்தாலும் கூடக்கடமைகளை கடமைகள் என்று உணர மறுத்தாலும் கூட, நான் என்னுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(12-00 மணி)

நகராட்சிகளுடைய நிதியாதாரங்கள் கவலைப்படத் தக்க அளவில் இருப்பதை இந்த அரசு உணராமல் இல்லை. அவற்றை எல்லாம் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால், நகராட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து வைத்துப் பேசியும், அதிகாரிகள் மட்டத்திலே கலந்து பேசியும், நிதியாதாரங்களை நகராட்சிகள் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள என்னென்ன வழி வகைகளைச் செய்யலாம் என்பதைக் குறித்து வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஒரு நல்ல அறிவிப்பை இந்த அரசு வெளியிட இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டுமானால், நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சியை எடுத்துக்கொண்டால்-பம்பாய் மாநகராட்சி மன்றத்தின் பட்ஜெட், ஆண்டுக்கு 1,000 கோடி ரூபாய். ஆனால் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் பட்ஜெட் வெறும் 68 கோடி ரூபாய். ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு பட்ஜெட்டைக் கொண்ட பம்பாய் மாநகராட்சி மன்றம், 68 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இயங்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிற நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலைமை இவற்றை எண்ணிப் பார்த்தால், ஏதாவது ஒரு முயற்சி எடுத்து இந்த வருமானத்தை-இந்த பட்ஜெட்டினுடைய தொகையை விரிவாக்க வேண்டும்-பெருக்க வேண்டும் என்ற அந்த நிலையை இந்த அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

முன்பிருந்த அ.தி.மு.க. அரசு 1-6-1986-ல் நகராட்சி ஆசிரியர்கள், நகராட்சிகளிலே பணியாற்றும் இதர அலுவலர்கள்கள் ஆகியவர்களையெல்லாம் அரசு அலுவலர்களாக ஆக்கி ஆணையிட்டது. ஆனால் அந்த ஆணை நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை. 1986-ல் போடப்பட்ட அந்த ஆணை நடைமுறைக்கே வரவில்லை. ஆணையினுடைய விவரம் என்ன வென்றால் நகராட்சி ஆசிரியர்கள்-அதாவது நகராட்சிப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அல்லாத இதர அலுவலர்களை, ஊழியர்களை அரசு அலுவலர்களாக அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால் அந்த ஆணை நடைமுறைக்கே வரவில்லை. இப்போது இந்த அரசு அதைச் செயல்படுத்த முடிவு செய்துள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 24]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதாவது, நகராட்சி ஆசிரியர்கள், நகராட்சிப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் அலுவலர்கள் ஆகியோருடைய முழுச் செலவையும் 1-4-1990 முதல் அர சாங்கமே நேரடியாக மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால், நகராட்சிகளுக்கு ரூ. 10 கோடிக்கு மேல்மீதமாகும் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பலரும் பேசினார்கள். கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு இன்சூரன்ஸ் திட்டம் இருந்தது. 10 ரூபாய் ஜொழிவாளர்களிடத்திலே—ஏழைகளிடத்திலே வாங்கப் பட்டது. அந்த ரூபாய் அவர்களுக்குத் திருப்பித் தரப்படாமலேயே அந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டது. சில பேருக்கு ரூ. 6½ தான் திருப்பியனுப்பப்படுகிறது—இது நியாயமா என்றெல்லாம் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்-ல் தொடங்கி மற்றும் இங்கே உள்ள திரு. பொன். விஜயராகவன் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் கேட்டார்கள்.

இந்தத் திட்டம் 1984 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, இதிலே 16 லட்சம் பேர் சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்தார்கள் என்பதை விட, சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்பதுதான் சரியான தகவல். 3 அல்லது 4 லட்சம் பேர்தான் அவர்களாகவே முன்வந்து சேர்ந்தார்கள். இதிலே அதிகப்படியான பேர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று அன்றைக்குக் கிராமங்களிலேயிருந்த அதிகாரிகள்—வி. ஏ. ஓ. போன்றவர்களெல்லாம் உத்திரவிடப்பட்டு—நீங்கள் இவ்வளவு பேரைச் சேர்த்தாக வேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டு, அவர்களும் அதன் காரணமாகப் பலபேரைச் சேர்க்க முயன்று, அதிலே தோல்வியடைந்து அவர்களே சில பெயர்களை எழுதி, அவர்களுக்கான ரூ. 10-ஐயும் அவர்களே கட்டினார்கள். அதன்படி 16 லட்சம் பேர் சேர்ந்தார்கள். சேர்க்கும்போதே என்ன நிபந்தனை என்றால், இந்த 10 ரூபாயில் 3½ ரூபாய் வைப் இன்சூரன்ஸுக்குச் சென்றுவிடும். மீதமுள்ள 6½ ரூபாய்தான் உங்களுடைய கணக்கில் வைப்பு நிதியாக வைக்கப்படும் என்று 6½ ரூபாய் அளவுக்கு மட்டுமே அவர்களுடைய வைப்பு நிதிக் கணக்கில் வைக்கப்பட்டது. அப்படி வைக்கப்பட்ட நிலையில் ஆறு ஆண்டுக்கு வசூலாகிற ரூ. 120-ல் 45 ரூபாய் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திற்கு வழங்கப் பட்டது. மீதமுள்ள 75 ரூபாய்தான் அவர்களின் வைப்பு நிதியில் வைக்கப்பட்டு, வட்டியோடு அவர்கள் ஓய்வு பெறும்போது அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதிலே 4 லட்சம் பேரைத் தவிர 12 லட்சம் பேர் 2, 3 மாதங்களுக்குப் பிறகு பணத்தை ஒழுங்காகக் கட்டவில்லை. 4 லட்சம் பேரிலும் பெரும்பாலோர் கட்டவில்லை. சில பேர் மட்டும் கட்டினார்கள். இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு இந்தப் பணத்தை ஓரளவுக்கு உரிய முறையில் திருப்பித் தருவதற்காக இப்போது அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 சனவரி 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(12-05 மணி)

இங்கே நம்முடைய அ.தி.மு.க. நண்பர் திரு. அர்ஜுன் பேசும்போது ஒரு தகவலைச் சொன்னார். எல்லோரும் அதிர்ச்சியடையக் கூடிய ஒரு தகவலை இங்கே சொன்னார். கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கில் ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளெல்லாம் இன்றைக்கு இந்த அரசிலே வைக்கப்பட்டு, பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அதற்கான என்ன ஆதாரம் என்று கேட்டபொழுது, ஆதாரங்கள் எதையும் அவர் தரவில்லை, எப்படி அமைச்சர் திரு. வீரபாண்டி ஆறுமுகத்தின்மீது ஒரு அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி அதை அவர் மறுத்த பிறகு எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் கைபிசைந்து நின்றாரோ அதைப்போலவே, இந்த கம்பல்சரி வெயிட்டிங் பற்றி ஒரு தகவலைச் சொன்னார். தவறான தகவலைச் சொன்னார். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் யாரையும் பழி வாங்குகின்ற அரசு அல்ல; கழக அரசிலேகூட ஒருசில நேரங்களில் சிலபேர் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கிலே இந்த ஆட்சியிலேகூட இருக்க நேரிட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களெல்லாம் ஐந்து நாள், பத்து நாள் என்ற அளவிலேதான் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கிலே இருந்தார்கள். பழி வாங்கப்படுவதற்காக அல்ல. ஆனால், அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் அந்தப் பட்டியலிலே நான் எடுத்திருக்கிற கணக்கு, முப்பது நாட்களுக்கு மேல் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கில் வைக்கப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்ற கணக்கைத் தீர்த்து. 28 நாள், 27 நாளெல்லாம் கணக்கிலே வரவில்லை. அது ஐம்பது பேர் இருக்கும். முப்பது நாளைக்கு மேல் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கிலே வைக்கப்பட்ட ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்:—

1986—ஆம் ஆண்டு எம்.ஏ.கே. தயாப், ஐ.ஏ.எஸ். 87 நாட்கள் வெயிட்டிங் லிஸ்ட்;
ஏ.எஸ். பத்மனாபன், 1983—ஆம் ஆண்டு 30 நாட்கள்;
எஸ்.ஏ. சுப்பிரமணியன், 1986—ஆம் ஆண்டு 30 நாட்கள்;
வி. செல்வராஜ், 1987—ஆம் ஆண்டு 33 நாட்கள்;
அசோக் ஜோஷி, 1987—ஆம் ஆண்டு 50 நாட்கள்;
எஸ். அர்விந்த், ஐ.ஏ.எஸ். 1986—ஆம் ஆண்டு 42 நாட்கள்;
எ. நாகராஜன், 1983—ஆம் ஆண்டு 53 நாட்கள்;
அவரே 1986—ஆம் ஆண்டு 30 நாட்கள்;
எம். ராமு, 1982—ஆம் ஆண்டு 88 நாட்கள்;
1985—ஆம் ஆண்டு 72 நாட்கள்;
கே.ஏ. மேத்யூ, 1987—ஆம் ஆண்டு 53 நாட்கள்;
எஸ். சீனிவாசன், 1982—ஆம் ஆண்டு 35 நாட்கள்;
சித்ரா ஜெயபாலன், 1983—ஆம் ஆண்டு 45 நாட்கள்;
கிருஷ்ணசாமி ராஜுவன், 1984—ஆம் ஆண்டு 39 நாட்கள்;
எம். மாணிக்கவேலு, 1985—ஆம் ஆண்டு 63 நாட்கள்;
எம். கனகசபாபதி, 1986—ஆம் ஆண்டு 78 நாட்கள்;
பி.ஆர். சீனிவாசன் 1982—ஆம் ஆண்டு 36 நாட்கள்;
ரங்கமணி, 1982—ஆம் ஆண்டு 120 நாட்கள்;
ஆர். நாகராஜன், 1981—ஆம் ஆண்டு 41 நாட்கள்;

இவர்களுையன்னியிலே 53 ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் முப்பது நாட்களுக்கும் குறைவாகக் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கிலே அன்றைக்கு வைக்கப்பட்டார்கள்.

ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இதிலே நான் அதிகம் பேர்களைப் படிக்க வேண்டுமென்ற சிரமத்தின் காரணமாக ஐம்பது நாட்களுக்கு மேல் கம்பல்சரி வெயிட்டிங்கிலே அன்றைக்கு இருந்தவர்களின் பெயர்களை மாத்திரம் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

கே.ஜி. தினமணி, ஐ.பி.எஸ்., 1981—ஆம் ஆண்டு, 64 நாட்கள் ;
ஆர். ராஜகோபாலன், 1981—ஆம் ஆண்டு 57 நாட்கள் ;
நாஞ்சில் குமரன், 1982—ஆம் ஆண்டு 58 நாட்கள் ;
வி.கே. ராஜகோபாலன், 1982—ஆம் ஆண்டு 62 நாட்கள் ;
ஆர்.கே. ராகவன், 1982—ஆம் ஆண்டு 87 நாட்கள் ;
ஜோசப், 1982—ஆம் ஆண்டு 73 நாட்கள் ;
திலகவதி, 1983—ஆம் ஆண்டு 56 நாட்கள் ;
எஸ். கணபதி, 1985—ஆம் ஆண்டு 63 நாட்கள் ;
ஆர்.எஸ். சுவாணி, 1985—ஆம் ஆண்டு 50 நாட்கள் ;
ஆர்.வி. சுப்பிரமணியம், 1985—ஆம் ஆண்டு 107 நாட்கள் ;
வி.கே. ராஜகோபால், 1985—ஆம் ஆண்டு 107 நாட்கள் ;
கே. கந்தசாமி, 1985—ஆம் ஆண்டு 62 நாட்கள் ;
கே. கந்தசாமி, 1986-87—இல் 72 நாட்கள் ;
வி.கே. ராஜகோபால், 1987—ஆம் ஆண்டு, 69 நாட்கள் ;
திலகவதி, 1988—ஆம் ஆண்டு 75 நாட்கள் ;
கே.ஜி. கோபாலகிருஷ்ணா, 1988—ஆம் ஆண்டு 95 நாட்கள் ;
கணேசன், 1988—ஆம் ஆண்டு 60 நாட்கள்.

ஆனால் அர்ஜுனன் பேசும்பொழுது இல்லாததைச் சொல்லி, இப்பொழுது சிலபேர் வெயிட்டிங் விஸ்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட சம்பளத்தையெல்லாம் ஹோம் செக்கரட்டரி சம்பளத்திலேயிருந்தும், டி.ஜி.பி. சம்பளத்திலிருந்தும் பிடித்துக் கொள்வீர்களா என்று கேட்டார். இப்பொழுது யாரும் வெயிட்டிங் விஸ்டிலே வைக்கப்படவில்லை. ஆனால், இப்பொழுது படித்துக் காட்டினேனே இவர்களுடைய சம்பளத்தையெல்லாம் யாரிடம் பிடித்துக்கொள்வது என்பதை அ.தி.மு.க. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே இருந்தால் சொல்லியிருப்பார். இவற்றையெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகவோ என்னவோ, அவர்களெல்லாம் இன்றைக்குப் போய் விட்டார்கள், பரவாயில்லை.

இன்னொன்று. திரு. அர்ஜுனன் சொன்னார், அவர்களுடைய தலைவர் அல்லது தலைவியார் ஹைதராபாத் சென்றதாகவும், அவரைப் பின்பற்றி சி.ஐ.டி.க்கள் சென்றதாகவும் சொல்லி அதை மெய்ப்பிக்கின்ற வகையில் அந்த சி.ஐ.டி.க்கள் சென்ற கார

1990 சனவரி 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நம்பரையெல்லாம் இங்கே சொன்னார். பதிவேட்டிலேகூட அது பதிவாகியிருக்கின்றது. நம்பரையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து நான் உடனடியாக இது யாருடைய கார் நம்பர்கள் என்று விசாரிக்கச் சொன்னேன். அவர்கள் பேசும்பொழுது எங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் அவர்கள் சொந்த வேலையாக ஹைதராபாத் சென்றபொழுது சி.ஐ.டி. அதிகாரிகள், டி.டி.ஓ. 3448; டி.டி.எல். 149 என்ற எண்ணுடைய இரண்டு கார்களிலே பின் தொடர்ந்தார்கள் என்று கூறினார். டி.டி.எல் 149 என்ற எண்ணுள்ள வாகனம் ஒரு ஸ்கூட்டர். கார் அல்ல, இது சேலம் பெருமாள் கோவில் தெரு, டோர் நம்பர் 12-ஏ, அங்கே வசிக்கிற வரதப்பிள்ளை மகன் திரு. சி.வி. சுப்பிரமணியன் என்பவருக்கு உரியது. இன்னொன்று டி.டி.ஓ. 3448 என்ற எண்ணுடைய வாகனம் கார் அல்ல, அது ஒரு ட்ராக்டர் அது தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடி பாளையங்கோட்டை சிராமம் பன்னீர்செல்வம் மனைவி திருமதி ப.லலிதா என்பவருக்கு உரிமை உடையது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி

12-10 மணி

இப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களை அள்ளி வீசி அவர் நேற்றைக்கு பேசியிருக்கிறார். மதுவிலக்கு, கள்ளச்சாராயம் இவை பற்றி நம்முடைய திரு. பூவராகன் அவர்கள் வெகு விரிவாகப் பேசியதை நான் படித்துப் பார்த்தேன். நான் அப்போது அவையில் இல்லை. பிறகு படித்துப் பார்த்தேன். யாருடைய பேச்சுக் களும் அலட்சியம் செய்யப்படக் கூடாது என்பதற்காக எல்லோருடைய பேச்சுக்களையும் படித்து பார்த்தேன். கள்ளச் சாராயம் பெருகி ஓடியதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் கள்ளச்சாராயத்தை ஒழிப்பதற்காக கடும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் முழுமையாக ஒழிந்து விட்டது என மார்தட்டிக் கொள்ள தயாராக இல்லை. அது முழுவதும் ஒழிக்கப்படுவதற்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். குறிப்பாக காவல் துறையினுடைய ஒத்துழைப்பு மிக மிக அதிகமாகத் தேவை. ஏனென்றால், இதிலே அவர்களுக்கே சில இடங்களில் உடன்பாடு இருக்கிறது. அவர்களுக்கே சிலருக்கு, நமச்செல்லாம் தேர்தல் அலையன்ஸ் இருப்பதைப்போல், அவர்களுக்கு இதிலே அலையன்ஸ் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் வெறும் கற்பனைகள் அல்ல, உண்மைகளாக இருக்கிற காரணத்தால் இனிமேல் இந்த கள்ளச் சாராயத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்களைத் தண்டிப்பதை விட அதற்குத் துணை போகிறவர்கள் காவலர்களாக இருந்தாலும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களாக இருந்தாலும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு மாத்திரம் குண்டர் சட்டம் அல்ல அதற்குத் துணைப் போகிற காவல் துறை அதிகாரிகளையும் குண்டர் சட்டம் தாக்கும் என்ற அளவிலே அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று நான் மிக உறுதியோடு இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையில் பத்தி 14—அதிலே ஒன்றைச் சொன்னோம். நீதிமன்றங்களில் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் ஆறு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான வழக்குகளில் விரைவில் தீர்வு காண மது விலக்குச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுபதென்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதன்படி பிப்ரவரி மாதம் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். அதன்படி மதுவிலக்கு சட்டத்தில் 24-டி என்ற பிரிவு திருத்தப்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில் 1988-ல் நீதிமன்றம் மூலமாக இந்த சாராய வழக்குகளில், மதுவிலக்கு வழக்குகளில் ஆண்டு முழுவதும் வசூலான தொகை 37 இலட்சத்து 15 ஆயிரத்து 460 ரூபாய். ஆனால் 1989-ல் நவம்பர் மாதம் வரையில் நாம் எடுத்த முயற்சிகளின் காரணமாக, நீதிமன்றத்திலே வழக்குகளை விரைவுபடுத்தி நடத்தியதன் காரணமாக, அபராதமாக வசூலான தொகை 7 கோடியே 2 இலட்சத்து 29 ஆயிரத்து 120 ரூபாய். இதில் 35 லட்சத்திற்கும் 7 கோடிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நான் உணர்த்தத் தேவை இல்லை. எனவே, நீதிமன்றங்கள் மூலமாக பெரும்பாலான வழக்குகள் விரைவில் பைசல் செய்யப்பட்டன என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. அதல்லாமல், 1988 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 5 லட்சத்து 17 ஆயிரத்து 392 வழக்குகள் நிலுவையில் இருந்தன. இவற்றிலே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்தோமே அதன் மூலம் கம்பவுண்டிங் முறையிலே அதாவது முன்முடிவு எடுக்கப்பட்டு, கம்பவுண்டி செய்து தீர்க்கப்பட்ட வழக்குகள், அதிலே 2 லட்சத்து 93 ஆயிரத்து 42. 1989 நவம்பர் வரையில் போடப்பட்ட வழக்குகள் 4 லட்சத்து 68 ஆயிரத்து 854. இவைகளும் 1988 ஆம் ஆண்டிலே நிலுவையில் இருந்த 2 இலட்சத்து 24 ஆயிரத்து 350 வழக்குகளும், இதில் பெரும்பாலான வழக்குகள் பைசல் செய்யப்பட்டு அதன் மூலம் 6 கோடியே 98 லட்சத்து 66 ஆயிரத்து 45 ரூபாய் நவம்பர் மாதம் வரையில் வருவாயாகக் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, கள்ளச் சாராய வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. அதன் மூலம் 13 கோடி ரூபாய் அபராதமாகவும் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது, 13 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டதிலிருந்து கள்ளச் சாராய வழக்குகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன; எனவே, கள்ளச்சாராயமும் அதிகமாகி யிருக்கிறது அல்லவா என்ற வாதத்தையும் உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கக்கூடும். ஆனாலும் அது நம்மையும் மீறி பெருகுகிற நேரத்தில் அந்தக் குற்றவாளிகள் பிடிபட்டு அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கொண்டு போய் சிறையில் வைத்து அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போடுகிற செலவையும் அரசு செய்து கொண்டிருக்காமல், இந்த கம்பவுண்டிங் முறை மூலமாக வெகு விரைவில் அந்த அபராதத் தொகை அரசுக்குக் கிட்டுகிற காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. கடந்த பட்ஜெட்டிலே சாராய சாம்ராஜ்யத்தைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த ஊழல்களை ஒழிப்பதன் மூலம் 100 கோடி ரூபாய் நமக்கு கிடைக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அவரே இங்கே குறிப்பிட்டார். நம்முடைய திரு. லத்தீப் போன்றவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நீதி ஆதாரக் கட்டுப்பாடு தேவை, டிசிப்ளின் தேவை என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1990 சனவரி 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

12-15 மணி

நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக மது விலக்கு அமுல்படுத்தப்பட்டபோது, அந்த நடைமுறையிலே உள்ள முறைகேடுகளை எல்லாம் அகற்றியதால், ஏற்கெனவே 120 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது, மேலும் 120 கோடி ரூபாய் நமக்கு கிடைக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ள விலைக்கு ஏற்ப விலையும் உயர்த்தப்பட்ட காரணத்தால் 80 கோடி ரூபாய் ஆக 200 கோடி ரூபாயை அதிக வருவாயாக, உபரி வருவாயாக பெறக்கூடிய ஒரு நிலைமையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்கள் மத்திய அரசோடு வாதாடி நாம் பல நன்மைகளை இந்த மாநிலத்திற்குப் பெற வேண்டிய ஏற்ற சூழ்நிலை இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதே கருத்தை முன்வரிசையிலே உள்ள எல்லாத் தலைவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற தலைவர்களைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். ராஜீவ் காந்தியினுடைய அரசு சில நேரங்களில் செயல்படாத அரசாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, சில முக்கியமான பிரச்சினைகளில், மந்தமான, மிக மந்தமான அரசாக இருந்தது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

ஒன்பது பேர்களைக் கொலை செய்த ஜெயபிரகாஷ் என்ற ஒரு நபரைப் பற்றி தமிழ்நாடு முழுவதும், ஏன் இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களில் பரபரப்பாக பேசப்படுகின்ற அளவிற்கு படங்கள் எல்லாம் போடப்பட்டன. அவருக்கு நீதிமன்றத்திலே தூக்குத் தண்டனை முதலிலே விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் சார்பில் கருணை மனு அனுப்பப்பட்டது. அன்றைக்கு இருந்த தமிழக அரசு கருணை மனுவை ஏற்கவில்லை. பின்னர் மத்திய அரசுக்கு, குடியரசுத் தலைவருடைய கருணைக்காக அது இங்கிருந்து அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அப்படி அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கருணை மனுவில் குடியரசுத் தலைவருடைய கையெழுத்தை, ஆம் அல்லது இல்லை, கருணை வழங்கப்படுகிறது அல்லது இல்லை என்று குறிப்பெழுதி கையெழுத்துப் போட எவ்வளவு நாள் ஆனது என்பதைப் பார்க்கும் போது, எவ்வளவு மந்த கதியிலே மத்திய அரசு அன்றைக்குச் செயல்பட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எல்லா சாட்சியங்களும் முடிந்து குடியரசுத் தலைவருடைய கருத்தைக் கேட்க 25-10-1985-லே அனுப்பப்பட்ட அந்தக் கருணை மனு 7-6-1988 வரையில் குடியரசுத் தலைவருடைய மாளிகைக்கே அனுப்பப்படாமல், மத்திய அரசிலே உள்துறை அமைச்சகத்திலே தூங்கிக் கொண்டு, கிட்டத்தட்ட 3 வருடங்கள் கழித்து, அது அனுப்பப்பட்டு, பிறகு குடியரசுத் தலைவர் தூக்குத் தண்டனையை உறுதி செய்து கையெழுத்துப் போட்ட பிறகு இந்த ஜெய பிரகாஷினுடைய தந்தை ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்து 3 வருடங்கள் என்னுடைய மகன் சிறையிலே இருந்துவிட்ட காரணத்தால்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 1990 சனவரி 24]

அந்த 3 வருடம், தாம் கொலை செய்யப்படப் போகிறோம், தாம் தூக்கு மரட்டப்படப்போகிறோம், சாகப் போகிறோம் என்ற மனவேதனையை அனுபவித்துவிட்ட காரணத்தால், அந்த மன வேதனை அவரை தூக்கிலே போட்டதற்கு சமம். எனவே அந்தத் தண்டனையை மாற்ற வேண்டும் என மனுச் செய்து, அதை அந்த நீதிமன்றமும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஏற்கனவே இப்படி ஒரு வழக்கு இருந்ததை முன்மாதிரியாகக் காட்டி, நீதிமன்றமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த ஜெயிரகாஷை இன்று மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவித்து, ஆயுள் தண்டனை என்ற விவரம் ஆக்கியிருக்கிறது. 3 ஆண்டுக்காலம் குடியரசுத் தலைவருடைய மாளிகைக்கே இவ்வளவு மிக முக்கியமான ஒரு கோப்பு அனுப்பப்பட்டு, கையெழுத்து போடக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்காத ஒரு அரசு அங்கே இருந்து இருக்கிறது. இது ஒரு தனிப்பட்ட விவகாரம். ஆனால் அந்த வழக்கில் நாம் இதைப் போன்ற ஒரு நிலைமை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் காலதாமதம் செய்வதன் மூலமே, ஒரு கடுமையான குற்றவாளியை மன்னித்துவிடலாம் என்ற ஒரு சூழல் ஏற்படக்கூடாது என்று இந்த அரசு மீண்டும் அந்தப் பிரச்சினையில் அப்பீல் செய்வதாக முடிவு எடுத்து இருக்கிறது. அதமட்டுமல்ல, நான் ஒரு தனிப்பட்டவருடைய விவகாரத்திலே மத்திய அரசு எவ்வளவு காலதாமதம் செய்தது என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன்.

நாம் இதே மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய பெண்களுக்குச் சொத்தில் சம பங்கு உண்டு, சம உரிமை உண்டு என்று நிறைவேற்றிய நம்முடைய அந்தச் சட்டம் கூட கடந்த கால ஆட்சியிலே பலமுறை நினைவூட்டப்பட்டு எப்படி மேலவை வேண்டுமென்பது நினைவூட்டப்பட்டு, அது அங்கே உள்ளவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டதோ, அதைவிட அதிகமாக நினைவூட்டப்பட்ட ஒன்று பெண்களுடைய சொத்துரிமைச் சட்டம், அதைப் பற்றி எந்தவிதமான அக்கறையும் கொள்ளாமல் இருந்து, நல்ல வேளையாக தேசிய முன்னணி அரசு வந்தபிறகு, நான் இரண்டு நாளைக்கு முன்பு இங்கே அறிவித்ததைப் போல் நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அனுமதியைப் பெற்று, அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு நடைமுறைக்கு வரக்கூடிய ஒரு சூழலைப் பெற்றிருக்கிறது.

12-20 மணி

இது எல்லாம் வேண்டுமென்றே, ஒரு மாற்றுக் கட்சியினுடைய ஆட்சி நடைபெற்றால் காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு ஆட்சி நடைபெற்றால், அவர்களுடைய திட்டங்களை, சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்தியிலே உள்ளவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தராததை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன?

நேற்றையதினம் இங்கே பேசிய நம்முடைய திருத்துறைப் பூண்டி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜி. பழனிச்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்கள் கூட இன்றைக்கு நினைவூட்டினார், நரிமணத்திலே இன்றைக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த எண்ணெயைப்

ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் விவாதம் தொடர்ச்சி
[1990 சனவரி 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள் இயற்கை வாயுவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே 5.6 மாதத்திற்கு முன்பு அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அமைச்சரிடம் நான் கலந்து கொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சியில் இந்த எரிவாயு சம்பந்தப்பட்ட அந்தப் பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு நிகழ்ச்சியிலே சொன்னேன் பைப்லைன், மேற்குமண்டலத்திலிருந்து தெற்குப் பகுதிக்கு அந்த எரிவாயு பைப்லைஸ் கொண்டு வரப்படவேண்டும், அதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்யண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். நல்ல யோசனை என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த யோசனையைப் பற்றி யாரும் அங்கே கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அப்போது நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை பூங்கே ஏற்று, பல முறை முயன்றும் நடவாத ஒரு காவியத்தைப் பற்றி அன்றைக்கு அங்கே அந்தத் துறையினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மத்திய அமைச்சர் திரு. எம்.எஸ். குருபாதசாமி அவர்களுக்கு நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு அவரிடமிருந்து வந்துள்ள பதிலை நான் படிக்கிறேன்.

Dear Sri Karunanidhi,

Please refer to your D.O. Letter, dated 18-12-1989 regarding the construction of a pipeline to the south from the western fields of ONGC. GAIL have also been requested examine the feasibility of construction of a pipeline from the western fields to the southern region from the point of view of utilising this gas for meeting the power deficit in the southern states. After receipt of the result if GAIL studies I shall get back to you.

M.S. GURUPADASWAMY

இது எவ்வளவு ஆறுதலான கடிதம். எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு எவ்வளவு அவசரமாக விரைந்து எழுதப்பட்டக் கடிதம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பைப்லைன் தென் பகுதிக்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், அந்த எரிவாயுவைக் கொண்டு இங்கே கிடைக்கின்ற எரிவாயுவையும் அதிலே இணைத்து 'பவர் ஜெனரேஷன்' உருவாக்கமுடியும். 'பெட்ரோ கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்' அமைக்கமுடியும். உரத் தொழிற்சாலை அமைக்கமுடியும் இவை எல்லாம் தெற்குப் பகுதியிலே மேலும் மேலும் தொழில் வளத்தை உருவாக்கக் கூடியவையாக அமையும். இந்த அளவிலே இன்றைக்கு மாநில அரசுக்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு மத்திய அரசு அமைந்திருக்கிறது. தேசிய முன்னணி அரசு அமைந்திருக்கிறது. அந்த அரசினுடைய ஒத்துழைப்போடு நாம் நம்முடைய உரிமைகளை அவர்களிடத்திலே கேட்டு பெற்று, அப்படி தரவிட்டால் போராடி பெற்று, இந்த மாநிலத்தினுடைய நல் உளத்திற்

தொடர்ந்து பாடுபட்டு, இந்த அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரையும், எல்லா கட்சியினுடைய தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு, ஆளுநர் உரையிலே நன்றி தெரிவித்தும், எதிர்த்தும் கருத்துக்களைச் சொன்ன அனைவருக்கும் மீண்டும் ஒரு முறை நன்றியினை வழங்கி, இந்த அளவில் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவற்றது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்களின் திருத்தம் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி, திருவாளர்கள் மா. சுந்தரதாஸ் மற்றும் குமரி அனந்தன் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால், அவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவை வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, முந்தைய அரசு அதைத் தாமதித்தது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது, அடுத்து வருகின்ற பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரிலாவது அதை எடுத்துக் கொள்ள மத்திய அரசு இணங்கியிருக்கின்றதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) முன்பு இருந்த மத்திய அரசு அதைப் பற்றி பாரா முகமாக இருந்துவிட்ட காரணத்தால் இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை. இப்போது உள்ள அரசு அடுத்த கூட்டத் தொடரிலாவது அதை நிறைவேற்றித் தருவதற்கு நம்முடைய அரசு வலியுறுத்துமா என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-25 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வற்புறுத்தத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன், அவர்களே தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

திரு. பி.எச்.பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது ஜெயபிரகாஷ் வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு. கணபதி அவர்கள் கூட பார்த்தார்கள். அதில் ஒரு சட்டப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அதில் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் தனிச் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காக நான் அதைச் சொல்லுகிறேன். 1978ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில், அகாலவது மாநிலங்கள் அவையில் எந்தெந்த வழக்குகளுக்குத் தாக்கு கொடுக்க வேண்டும், எந்தெந்த வழக்குகளுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அதற்குப் பிறகு பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது, அந்தச் சட்டம் இன்னும் பாராளுமன்றத்திலே (மக்களவை) நிறைவேற்றப்படவில்லை. 1982ஆம் ஆண்டு, இப்படி

ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

1990 சனவரி 24]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

எந்தெந்த வழக்குகளுக்குத் தூக்குத் தண்டனை வழங்கக் கூடாது அல்லது வழங்க வேண்டுமென்று ஒரு நியதி இல்லாத காரணத்தால், ஒரு வழக்கில் நானே 1982ஆம் ஆண்டு ஜூராக்கி, நான் தான் ஒரு முன் உதாரணத்தை அன்றைக்கு உண்டாக்கினேன். இன்றைக்கு அதைத்தான் பின்பற்றுகிறார்கள், காரணம் அன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவில்லை.

மற்றொன்று ஜனாதிபதி 3 மாத காலத்திற்குள் மெர்சி பெட்டிஷனை இமபோஸ் செய்ய வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லி இருக்கிறது. இரண்டையும் தேசிய முன்னணி அரசுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 18 ஆம் நாளன்று....

திரு. உ. ரா. வரதராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே நான் வலியுறுத்தி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அதிகாரிகளை அழைத்து பேசி தக்க முடிவு, உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய அளவுக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்ன பிரச்சினையை நான் பேசுகிற போது சொன்னேன். சென்னை மாநகரத்திலே தர்ணா, உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம் போன்றவற்றிற்கு அனுமதி அளிக்கக்கூடிய மாநகரக் காவல் துறையினுடைய போக்கு, இன்னமும் மாற்றம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று அந்த அறிவிப்பை இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே தெரிவித்த நாள் 12 ஆம் தேதி, அதற்கு ஒரு வார காலம் கழித்து அந்தத் தடைகள் எல்லாம் அப்படியே நீடிக்கும் என்றும் அதே கமிஷனரால் அறிவிக்கப்பட்டது. அதிலே ஒரு மாற்றத்தைச் செய்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உண்ணாவிரதம் தர்ணா செய்வதற்கு இந்த அரசு இடம் தராது, ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையே உருவாகாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 18 ஆம் நாளன்று சட்டமன்றப் பேரவைக்கு ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றி உடையவர்கள் ஆவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (25-1-1990) காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 12.27 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது